

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/542 z dnia 22 marca 2017 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin poprzez dodanie załącznika w sprawie zharmonizowanych informacji związanych z pomocą w nagłych przypadkach zagrożenia zdrowia ⁽¹⁾** 1
- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/543 z dnia 22 marca 2017 r. określające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 763/2008 w sprawie spisów powszechnych ludności i mieszkań w zakresie specyfikacji technicznych tematów i dotyczących ich podziałów ⁽¹⁾** 13
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/544 z dnia 22 marca 2017 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 59
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/545 z dnia 22 marca 2017 r. ustalające współczynnik akceptacji dla wydawania pozwoleń na wywóz, odrzucające wnioski o pozwolenie na wywóz i zawieszające składanie wniosków o pozwolenie na wywóz pozakwotowego cukru 61

DECYZJE

- ★ **Decyzja Rady (UE) 2017/546 z dnia 21 marca 2017 r. w sprawie mianowania jednego członka i jednego zastępcy członka Komitetu Regionów zaproponowanych przez Republikę Federalną Niemiec** 63
- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/547 z dnia 21 marca 2017 r. w sprawie organizacji czasowego doświadczenia na mocy dyrektywy Rady 2002/56/WE w odniesieniu do bulw sadzaniaków ziemniaka pochodzących z prawdziwych nasion ziemniaka (notyfikowana jako dokument nr C(2017) 1736) ⁽¹⁾** 65

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2017/542

z dnia 22 marca 2017 r.

zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin poprzez dodanie załącznika w sprawie zharmonizowanych informacji związanych z pomocą w nagłych przypadkach zagrożenia zdrowia

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006⁽¹⁾, w szczególności jego art. 45 ust. 4 i art. 53 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Aby wykonywać swoje obowiązki, jednostki wyznaczone zgodnie z art. 45 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 potrzebują informacji na temat mieszanin wprowadzanych do obrotu i sklasyfikowanych jako stwarzające zagrożenie na podstawie wywieranych skutków fizycznych lub działania na zdrowie. Informacje te są przekazywane wyznaczonym jednostkom na szczeblu krajowym przez importerów i dalszych użytkowników i zwykle obejmują identyfikację produktu, identyfikację zagrożeń, informacje dotyczące składu i informacje toksykologiczne. Ośrodki toksykologiczne opierają się na informacjach dostarczonych przez wyznaczone jednostki, a niekiedy same stanowią takie jednostki.
- (2) Komisja przeprowadziła przegląd, o którym mowa w art. 45 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1272/2008, a jego wyniki, oparte na szczegółowych konsultacjach eksperckich, opublikowano w styczniu 2012 r. W wyniku przeglądu stwierdzono, że istnieją znaczne różnice w obecnym systemie powiadamiania, formatach danych i krajowych wymogach dotyczących wymaganych informacji w państwach członkowskich. Oznacza to, że importerzy i dalsi użytkownicy wprowadzający mieszaniny do obrotu w różnych państwach członkowskich muszą wielokrotnie przekazywać informacje, które często są podobne, w różnych formatach. W przeglądzie wykazano również, że takie niejednolite wymogi prowadzą do niespójności informacji dostępnych dla personelu medycznego i ogółu społeczeństwa w przypadkach zatruc w różnych państwach członkowskich.
- (3) Wyniki przeglądu zostały poparte zakończoną w marcu 2015 r. przeprowadzoną przez Komisję analizą kosztów i korzyści⁽²⁾, która potwierdziła, że – oprócz lepszego reagowania na zagrożenia zdrowotne – harmonizacja informacji przekazywanych wyznaczonym jednostkom doprowadziłaby do znacznych oszczędności.
- (4) Przeprowadzono konsultacje z odpowiednimi zainteresowanymi stronami, takimi jak Europejskie Stowarzyszenie Ośrodków Toksykologicznych i Toksykologów Klinicznych (EAPCCT), w szczególności w ramach analizy kosztów i korzyści oraz poprzez szereg warsztatów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1.

⁽²⁾ Badanie w celu wsparcia harmonizacji informacji przekazywanych do ośrodków zatruc, zgodnie z art. 45 rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 (rozporządzenie CLP), 3.3.2015 r.

- (5) Należy zatem ujednoczyć informacje, które wyznaczone jednostki mają otrzymywać od importerów i dalszych użytkowników, jak również ustanowić format przekazywania informacji.
- (6) Niezbędne jest określenie, które informacje należy przekazywać wyznaczonym jednostkom. Obejmują one informacje dotyczące identyfikacji mieszaniny i podmiotu przekazującego dane, identyfikację zagrożeń oraz składników mieszaniny. Z uwagi na fakt, że postacie użytkowe mieszanin mogą często ulegać nieznacznym zmianom mającym niewielki lub żaden wpływ na pomoc w nagłych przypadkach zagrożenia zdrowia, której należy udzielić, wymóg przekazywania informacji na temat składników mieszaniny z dokładnymi wartościami procentowymi byłby nieproporcjonalny. W związku z tym jako rozwiązanie alternatywne można przekazać informacje na temat zakresów stężeń składników mieszaniny. Szerokość tych zakresów należy określić w oparciu o wywierane skutki fizyczne lub działanie na zdrowie składników mieszaniny oraz znaczenie informacji związanych z pomocą w nagłych przypadkach zagrożenia zdrowia.
- (7) Z uwagi na fakt, że mieszaniny sklasyfikowane jako niebezpieczne mogą również zawierać niesklasyfikowane składniki, które mimo to mogą mieć niezamierzone niekorzystne skutki (np. po połknięciu), wyznaczone jednostki powinny dysponować informacjami na temat tych składników w celu opracowania działań profilaktycznych oraz leczniczych.
- (8) Format przekazywanych informacji powinien zostać zharmonizowany w celu umożliwienia importerom i dalszym użytkownikom działającym w różnych państwach członkowskich wykorzystywania tego samego przekazania informacji lub formatu przekazywanych informacji w różnych państwach członkowskich. Przekazywanie informacji powinno odbywać się drogą elektroniczną w zharmonizowanym formacie XML utrzymywanym przez Europejską Agencję Chemikaliów i udostępnianym nieodpłatnie.
- (9) W celu ułatwienia przekazywania informacji na temat zamierzonego zastosowania mieszaniny i ułatwienia analizy statystycznej powiązanych przypadków zatrucia Europejska Agencja Chemikaliów powinna opracować system klasyfikacji produktów, który powinien być wykorzystywany na potrzeby przekazywania informacji.
- (10) Według przeprowadzonej przez Komisję analizy kosztów i korzyści ośrodki toksykologiczne i inne wyznaczone jednostki zgłaszały problemy z prawidłową identyfikacją danej mieszaniny w przypadku aż 40 % zgłoszeń. Może to prowadzić do zbędnego leczenia i hospitalizacji pacjentów ze względów ostrożności. W związku z tym w ramach harmonizacji informacji należy wprowadzić wymóg identyfikacji mieszaniny przy pomocy niepowtarzalnego kodu alfanumerycznego (niepowtarzalnego identyfikatora postaci użytkowej), który ma być umieszczany na etykiecie.
- (11) Większość zgłoszeń do ośrodków zatruc i innych wyznaczonych jednostek dotyczy przypadkowego narażenia na działanie niebezpiecznych mieszanin stosowanych przez konsumentów, a w mniejszym stopniu przez profesjonalistów. Jedynie niewielka liczba zgłoszeń dotyczy mieszanin przeznaczonych do zastosowania przemysłowego wykorzystywanych w instalacjach przemysłowych. Ponadto w obiektach przemysłowych znajomość stosowanych mieszanin jest zwykle większa, a leczenie ogólnie dostępne. W związku z tym importerzy i dalsi użytkownicy mieszanin do celów przemysłowych powinni mieć możliwość spełniania tylko ograniczonych wymogów informacyjnych.
- (12) Aby rozłożyć niezbędne prace związane z dostosowywaniem formatu przekazywanych danych oraz traktować priorytetowo przekazywanie informacji tam, gdzie jest ono najbardziej potrzebne, uważa się za uzasadnione i proporcjonalne wprowadzenie stopniowego stosowania nowych wymogów w zakresie informacji określonych w niniejszym rozporządzeniu zgodnie z zastosowaniem mieszaniny.
- (13) W celu zapewnienia płynnego przejścia oraz uniknięcia nieproporcjonalnych kosztów informacje przekazane wyznaczonym jednostkom przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia powinny być nadal ważne w określonym czasie po rozpoczęciu stosowania niniejszego rozporządzenia. Jeżeli jednak w międzyczasie wystąpią znaczące zmiany w postaci użytkowej, identyfikatorze produktu lub toksykologii mieszaniny, powinna być wymagana aktualizacja przekazanych informacji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (14) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 54 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1272/2008,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1272/2008 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 25 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Jeżeli na mocy załącznika VIII podmiot przekazujący dane ustanawia niepowtarzalny identyfikator postaci użytkowej, musi on być umieszczony na etykiecie zgodnie z przepisami części A sekcja 5 tego załącznika.”;

2) dodaje się załącznik VIII w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2020 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 marca 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK VIII

Zharmonizowane informacje związane z pomocą w nagłych przypadkach zagrożenia zdrowia i środki profilaktyczne

CZĘŚĆ A

WYMOGI OGÓLNE**1. Stosowanie**

- 1.1. Importerzy i dalsi użytkownicy wprowadzający mieszaniny do obrotu do stosowania przez konsumentów, w rozumieniu części A sekcja 2.4 niniejszego załącznika, muszą przestrzegać przepisów niniejszego załącznika od dnia 1 stycznia 2020 r.
- 1.2. Importerzy i dalsi użytkownicy wprowadzający mieszaniny do obrotu do zastosowania profesjonalnego, w rozumieniu części A sekcja 2.4 niniejszego załącznika, muszą zachować zgodność z przepisami niniejszego załącznika od dnia 1 stycznia 2021 r.
- 1.3. Importerzy i dalsi użytkownicy wprowadzający mieszaniny do obrotu do zastosowania przemysłowego, w rozumieniu części A sekcja 2.4 niniejszego załącznika, muszą zachować zgodność z przepisami niniejszego załącznika od dnia 1 stycznia 2024 r.
- 1.4. Importerzy i dalsi użytkownicy, którzy przekazali informacje dotyczące niebezpiecznych mieszanin jednostce wyznaczonej zgodnie z art. 45 ust. 1 przed datami stosowania wymienionymi w sekcjach 1.1, 1.2 i 1.3, a informacje te nie są zgodne z przepisami niniejszego załącznika, w odniesieniu do tych mieszanin nie muszą zachowywać zgodności z przepisami niniejszego załącznika do dnia 1 stycznia 2025 r.
- 1.5. Na zasadzie odstępstwa od sekcji 1.4, jeżeli jedna ze zmian opisanych w części B sekcja 4.1 niniejszego załącznika ma miejsce przed dniem 1 stycznia 2025 r., importerzy i dalsi użytkownicy zachowują zgodność z przepisami niniejszego załącznika przed wprowadzeniem tej zmienionej mieszaniny do obrotu.

2. Cel, definicje i zakres

- 2.1. Niniejszy załącznik określa wymogi, które importerzy i dalsi użytkownicy wprowadzający mieszaniny do obrotu, zwani dalej »dostawcami«, muszą spełniać w odniesieniu do przekazywania informacji, aby wyznaczone jednostki dysponowały informacjami na potrzeby wykonywania zadań, za które są odpowiedzialne na mocy art. 45.
- 2.2. Niniejszy załącznik nie ma zastosowania do mieszanin na potrzeby badań naukowych i rozwojowych oraz do mieszanin na potrzeby działalności badawczo-rozwojowej ukierunkowanej na produkt i proces produkcji, jak określono w art. 3 pkt 22 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.

Niniejszy załącznik nie ma zastosowania do mieszanin zaklasyfikowanych wyłącznie do jednego lub kilku z następujących zagrożeń:

- 1) gazy pod ciśnieniem;
 - 2) materiały wybuchowe (materiały wybuchowe niestabilne i podklasy od 1.1 do 1.6).
- 2.3. W przypadku mieszanin wprowadzanych do obrotu jedynie do zastosowania przemysłowego zainteresowani mogą wybrać ograniczone przekazywanie informacji jako alternatywę dla ogólnych wymogów w zakresie przekazywania informacji zgodnie z sekcją 5.3 niniejszej części i części B sekcja 3.1.1, pod warunkiem że możliwy jest szybki dostęp do dodatkowych szczegółowych informacji o produkcie zgodnie z częścią B sekcja 1.3.
 - 2.4. Na potrzeby niniejszego załącznika stosuje się następujące definicje:
 - 1) »mieszanina do stosowania przez konsumentów« oznacza mieszaninę przeznaczoną do stosowania przez konsumentów;
 - 2) »mieszanina do zastosowania profesjonalnego« oznacza mieszaninę przeznaczoną do stosowania przez użytkowników profesjonalnych, ale nie w obiektach przemysłowych;
 - 3) »mieszanina do zastosowania przemysłowego« oznacza mieszaninę przeznaczoną do stosowania wyłącznie w obiektach przemysłowych.

W przypadku mieszanin mających więcej niż jedno zastosowanie spełnione muszą być wymogi dla wszystkich odpowiednich kategorii zastosowania.

3. Wymogi dotyczące przekazywania informacji

- 3.1. Przed wprowadzeniem do obrotu mieszanin podmiot przekazujący dane przekazuje informacje dotyczące mieszanin zaklasyfikowanych jako stwarzające zagrożenie na podstawie wywieranych skutków fizycznych lub działania na zdrowie jednostkom wyznaczonym na mocy art. 45 ust. 1 (zwanym dalej »wyznaczonymi jednostkami«), w państwie lub państwach członkowskich, w których mieszanina jest wprowadzana do obrotu.

Przekazywane informacje są wyszczególnione w części B. Przekazuje się je drogą elektroniczną w formacie XML dostarczonym przez Agencję i udostępnianym nieodpłatnie.

- 3.2. Jeżeli po otrzymaniu informacji przekazanych na podstawie sekcji 3.1 wyznaczona jednostka wystąpi do podmiotu przekazującego dane z uzasadnionym żądaniem dodatkowych informacji lub wyjaśnień niezbędnych dla wyznaczonej jednostki do wykonania zadań, za które jest odpowiedzialna na mocy art. 45, podmiot przekazujący dane przekazuje niezbędne informacje lub wyjaśnienia bez zbędnej zwłoki.
- 3.3. Informacje przekazuje się w języku(-ach) urzędowym(-ych) państwa (państw) członkowskiego(-ich), w którym(-ych) mieszanina wprowadzana jest do obrotu, chyba że dane państwo(-a) członkowskie postanowi(-ą) inaczej.
- 3.4. Zamierzone zastosowanie mieszaniny opisuje się zgodnie ze zharmonizowanym systemem kategoryzacji produktów dostarczonym przez Agencję.
- 3.5. Uaktualnienie przekazanych informacji odbywa się bez zbędnej zwłoki, gdy spełnione są warunki określone w części B pkt 4.1.

4. Grupowe przekazanie informacji

- 4.1. Można przekazać informacje łącznie, co zwane jest dalej »grupowym przekazaniem informacji«, na temat więcej niż jednej mieszaniny, jeżeli wszystkie mieszaniny w grupie są zaklasyfikowane tak samo pod względem zagrożeń dla zdrowia i zagrożeń fizycznych oraz należą do tej samej kategorii produktów, o której mowa w sekcji 3.4.
- 4.2. Grupowe przekazanie informacji jest dozwolone wyłącznie wtedy, gdy wszystkie mieszaniny w grupie zawierają te same składniki (zidentyfikowane w części B sekcja 3.2), oraz dla każdego ze składników zgłoszony zakres stężeń jest taki sam dla wszystkich mieszanin (jak określono w części B sekcja 3.4).
- 4.3. Na zasadzie odstępstwa od sekcji 4.2 grupowe przekazanie informacji jest również dozwolone, gdy różnice w składzie różnych mieszanin w danej grupie dotyczą wyłącznie substancji zapachowych lub aromatów, pod warunkiem że całkowite stężenie substancji zapachowych lub aromatów zawartych w każdej mieszaninie nie przekracza 5 %.
- 4.4. W przypadku grupowego przekazania informacji, w stosownych przypadkach, informacje wymagane w części B przekazuje się dla każdej z mieszanin wchodzących w skład grupy.

5. Niepowtarzalny identyfikator postaci czynnej (Unique Formula Identifier – UFI)

- 5.1. Podmiot przekazujący dane tworzy niepowtarzalny identyfikator postaci czynnej za pomocą środków elektronicznych udostępnionych przez Agencję. Niepowtarzalny identyfikator postaci czynnej to niepowtarzalny kod alfanumeryczny, który jednoznacznie łączy przekazane informacje dotyczące składu mieszaniny lub grupy mieszanin z konkretną mieszaniną lub grupą mieszanin. Przypisanie UFI jest bezpłatne.

Nowy UFI tworzy się, gdy zmiana składu mieszaniny lub grupy mieszanin spełnia co najmniej jeden z warunków przewidzianych w części B sekcja 4.1 tiret czwarte lit. a), b) i c).

Na zasadzie odstępstwa od akapitu drugiego nowy UFI nie jest wymagany dla mieszanin objętych grupowym przekazywaniem informacji i zawierających substancje zapachowe i aromaty, pod warunkiem że zmiana składu dotyczy jedynie tych substancji zapachowych i aromatów lub dodania nowych substancji zapachowych lub aromatów.

- 5.2. Podmiot przekazujący dane drukuje lub umieszcza UFI na etykiecie niebezpiecznej mieszaniny. UFI poprzedzony jest skrótownicem »UFI« napisanym drukowanymi literami i musi być wyraźnie widoczny, czytelny i naniesiony w sposób trwały.

5.3. Na zasadzie odstępstwa od sekcji 5.2 w przypadku niebezpiecznych mieszanin do zastosowania przemysłowego i mieszanin, które nie są pakowane, UFI może być alternatywnie wskazany w karcie charakterystyki.

6. **Formaty i wsparcie techniczne dotyczące przekazywania informacji**

6.1. Agencja określa, prowadzi i aktualizuje generator UFI, formaty XML do przekazywania informacji i zharmonizowany system klasyfikacji produktów oraz udostępnia je nieodpłatnie na swej stronie internetowej.

6.2. Agencja dostarcza wytyczne techniczne i naukowe, wsparcie techniczne i narzędzia ułatwiające przekazywanie informacji.

CZĘŚĆ B

DANE ZAWARTE W PRZEKAZYWANYCH INFORMACJACH

1. **Identyfikacja mieszaniny i podmiotu przekazującego dane**

1.1. *Identyfikator produktu dla mieszaniny*

Identyfikator produktu przekazuje się zgodnie z art. 18 ust. 3 lit. a).

Przekazuje się pełną nazwę handlową lub nazwy handlowe mieszaniny, w tym, w stosownych przypadkach, znak towarowy, nazwę produktu i warianty nazwy zamieszczone na etykiecie, bez skrótów i umożliwiające jednoznaczną identyfikację mieszaniny.

Ponadto w przekazywanych informacjach podaje się UFI.

1.2. *Dane podmiotu przekazującego dane*

Podaje się nazwę/imię i nazwisko, pełny adres, numer telefonu i adres e-mail podmiotu przekazującego dane. Informacje te są zgodne z danymi podanymi na etykiecie zgodnie z art. 17 ust. 1 lit. a).

1.3. *Numer telefonu i adres e-mail na potrzeby szybkiego dostępu do dodatkowych informacji o produkcie*

W przypadku ograniczonego przekazywania informacji, jak określono w części A sekcja 2.3, podaje się numer telefonu i adres e-mail na potrzeby szybkiego dostępu do dodatkowych usług szczegółowych informacji o produkcie, pod którymi możliwy jest szybki dostęp wyznaczonych jednostek do dodatkowych szczegółowych informacji o produkcie w języku określonym w części A sekcja 3.3 w sytuacjach nadzwyczajnych. Numer telefonu musi być dostępny 24 godziny na dobę 7 dni w tygodniu.

2. **Identyfikacja zagrożeń i dodatkowe informacje**

W niniejszej sekcji określono wymogi informacyjne dotyczące zagrożeń dla zdrowia i zagrożeń fizycznych stwarzanych przez mieszaninę oraz odpowiednie informacje ostrzegające związane z tymi zagrożeniami, jak również dodatkowe informacje, które należy włączyć do przekazywanych informacji.

2.1. *Klasyfikacja mieszaniny*

Klasyfikację mieszaniny pod względem zagrożeń dla zdrowia i zagrożeń fizycznych (klasę i kategorię zagrożenia) podaje się zgodnie z zasadami klasyfikacji w załączniku I.

2.2. *Elementy etykiety*

W stosownych przypadkach zamieszcza się następujące elementy etykiety wymagane zgodnie z art. 17:

— kody piktogramów wskazujących rodzaj zagrożenia (załącznik V),

- hasło ostrzegawcze,
- kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia (załącznik III, w tym dodatkowe informacje dotyczące zagrożenia),
- kody zwrotów wskazujących środki profilaktyczne.

2.3. *Informacje toksykologiczne*

Przekazywane informacje obejmują informacje dotyczące skutków toksykologicznych mieszaniny lub jej składników, które są wymagane w sekcji 11 karty charakterystyki mieszaniny zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.

2.4. *Dodatkowe informacje*

Przekazuje się następujące dodatkowe informacje:

- rodzaj(-e) i wielkość(-i) opakowania wykorzystywanego do wprowadzania mieszaniny do obrotu do stosowania przez konsumentów lub do zastosowania profesjonalnego,
- kolor(-y) i stan(-y) fizyczny(-e) mieszaniny w formie, w jakiej jest dostarczana,
- pH, w stosownych przypadkach,
- kategoryzację produktu (zob. część A sekcja 3.4),
- zastosowanie (przez konsumentów, zawodowe, przemysłowe lub połączenie dowolnych spośród tych trzech).

3. **Informacje dotyczące składników mieszaniny**

3.1. *Wymogi ogólne*

Tożsamość chemiczną i stężenia składników zawartych w mieszaninie wskazuje się we wniosku zgodnie z sekcjami 3.2, 3.3 i 3.4.

Składników, które nie występują w mieszaninie, nie zgłasza się.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu drugiego przy grupowym przekazywaniu informacji substancje zapachowe lub aromaty zawarte w mieszaninach są obecne w co najmniej jednej z mieszanin.

Przy grupowym przekazywaniu informacji, gdy substancje zapachowe lub aromaty różnią się w przypadku mieszanin wchodzących w skład danej grupy, sporządza się wykaz mieszanin oraz substancji zapachowych lub aromatów, które zawierają, wraz z ich klasyfikacją.

3.1.1. *Wymogi dotyczące mieszanin do zastosowania przemysłowego*

W przypadku ograniczonego przekazywania informacji, określonego w części A sekcja 2.3, informacje, które mają zostać przekazane na temat składu mieszaniny do zastosowania przemysłowego, mogą być ograniczone do informacji zawartych w karcie charakterystyki zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, pod warunkiem że dodatkowe informacje na temat składników są szybko dostępne na żądanie w sytuacjach nadzwyczajnych zgodnie z sekcją 1.3.

3.2. *Składniki mieszaniny*

3.2.1. *Substancje*

Identyfikator produktu dla substancji zidentyfikowanych zgodnie z sekcją 3.3 przekazuje się zgodnie z art. 18 ust. 2. Można jednak użyć nazwy wg Międzynarodowego nazewnictwa składników kosmetycznych, nazwy wg indeksu barw lub innej międzynarodowej nazwy chemicznej, pod warunkiem że ta nazwa chemiczna jest dobrze znana i jednoznacznie określa tożsamość substancji. Podaje się także nazwę systematyczną substancji, dla których zezwolono na alternatywną nazwę systematyczną zgodnie z art. 24.

3.2.2. Mieszanina w mieszaninie

Gdy mieszanina jest stosowana w składzie drugiej mieszaniny wprowadzanej do obrotu, pierwszą mieszaninę określa się jako mieszaninę w mieszaninie (dalej MwM).

Informacje na temat substancji zawartych w MwM przekazuje się zgodnie z kryteriami określonymi w sekcji 3.2.1, chyba że podmiot przekazujący dane nie ma dostępu do informacji o pełnym składzie MwM. W tym ostatnim przypadku przekazuje się informacje zgodnie z sekcją 3 na temat składników mieszaniny, a MwM identyfikuje się za pomocą identyfikatora produktu zgodnie z art. 18 ust. 3 lit. a) wraz z jej stężeniem i UFI, jeśli są dostępne. W przypadku braku UFI przekazuje się kartę charakterystyki MwM, a także nazwę/imię i nazwisko, adres e-mail i numer telefonu dostawcy MwM.

3.2.3. Generyczne identyfikatory produktów

Na zasadzie odstępstwa od sekcji 3.2.1 i 3.2.2 generyczne identyfikatory produktów »substancje zapachowe«, »aromaty« lub »barwniki« mogą być stosowane w odniesieniu do składników mieszaniny wykorzystywanych wyłącznie w celu dodania zapachu, aromatu lub barwy, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- składniki mieszaniny nie są zaklasyfikowane pod względem zagrożenia dla zdrowia,
- stężenie składników mieszaniny oznaczonych danym generycznym identyfikatorem produktu nie przekracza ogółem:
 - a) 5 % dla sumy substancji zapachowych i aromatów; oraz
 - b) 25 % dla sumy środków barwiących.

3.3. Składniki mieszanin podlegające wymogom w zakresie przekazywania informacji

Wskazuje się następujące składniki mieszanin (substancje i MwM):

- 1) składniki mieszanin zaklasyfikowane jako stwarzające zagrożenie na podstawie wywieranych skutków fizycznych lub działania na zdrowie, które:
 - są obecne w stężeniach równych lub wyższych niż 0,1 %,
 - są zidentyfikowane, nawet w stężeniach niższych niż 0,1 %, chyba że podmiot przekazujący dane jest w stanie wykazać, że składniki te nie są istotne do celów związanych z pomocą w nagłych przypadkach zagrożenia zdrowia i ze środkami profilaktycznymi;
- 2) składniki mieszanin niezaklasyfikowane jako stwarzające zagrożenie na podstawie wywieranych skutków fizycznych lub działania na zdrowie, które są zidentyfikowane i obecne w stężeniu równym lub większym niż 1 %.

3.4. Stężenie i zakresy stężeń składników mieszanin

Podmioty przekazujące dane przekazują informacje określone w sekcjach 3.4.1 i 3.4.2 w odniesieniu do stężeń składników mieszanin (substancje i MwM) zidentyfikowanych zgodnie z sekcją 3.3.

3.4.1. Niebezpieczne składniki budzące poważne obawy związane z pomocą w nagłych przypadkach zagrożenia zdrowia i środki profilaktyczne

Jeżeli składniki mieszaniny są zaklasyfikowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w odniesieniu do co najmniej jednej z wymienionych poniżej kategorii zagrożeń, ich stężenie w mieszaninie jest wyrażone jako dokładne wartości procentowe w porządku malejącym według masy lub objętości:

- ostra toksyczność, kategoria 1, 2 lub 3,
- działanie toksyczne na narządy docelowe – narażenie jednorazowe, kategoria 1 lub 2,
- działanie toksyczne na narządy docelowe – powtarzane narażenie, kategoria 1 lub 2,
- działanie żrące na skórę, kategoria 1, 1 A, 1B lub 1C,
- poważne uszkodzenie oczu, kategoria 1.

Jako rozwiązanie alternatywne dla podawania stężeń w dokładnych wartościach procentowych można podać zakres procentowy zgodnie z tabelą 1.

Tabela 1

Zakresy stężeń stosowane do niebezpiecznych składników budzących poważne obawy związane z pomocą w nagłych przypadkach zagrożenia zdrowia (substancje lub MwM)

Zakres stężenia niebezpiecznego składnika zawartego w mieszaninie (%)	Maksymalna szerokość zakresu stężenia, którą należy stosować przy przekazywaniu informacji
$\geq 25 - < 100$	5 % jednostek
$\geq 10 - < 25$	3 % jednostek
$\geq 1 - < 10$	1 % jednostek
$\geq 0,1 - < 1$	0,3 % jednostek
$> 0 - < 0,1$	0,1 % jednostek

3.4.2. Inne niebezpieczne składniki i składniki niezaklasyfikowane jako niebezpieczne

Stężenie niebezpiecznych składników mieszaniny niezaklasyfikowanych do żadnej z kategorii zagrożeń wymienionych w sekcji 3.4.1 oraz zidentyfikowanych składników niezaklasyfikowanych jako niebezpieczne wyraża się zgodnie z tabelą 2 jako zakresy procentowe w porządku malejącym według masy lub objętości. Jako rozwiązanie alternatywne można podać dokładne wartości procentowe.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego w przypadku składników będących substancjami zapachowymi lub aromatami, które nie są zaklasyfikowane lub są zaklasyfikowane wyłącznie w odniesieniu do działania uczulającego na skórę kategorii 1, 1 A lub 1B lub toksyczności przy aspiracji, podmioty przekazujące dane nie są zobowiązane do przekazywania informacji na temat ich stężeń, pod warunkiem że całkowite stężenie nie przekracza 5 %.

Tabela 2

Zakresy stężeń mające zastosowanie do innych niebezpiecznych składników oraz składników niezaklasyfikowanych jako niebezpieczne (substancje lub MwM)

Zakres stężenia składnika mieszaniny (%)	Maksymalna szerokość zakresu stężenia, którą należy stosować przy przekazywaniu informacji
$\geq 25 - < 100$	20 % jednostek
$\geq 10 - < 25$	10 % jednostek
$\geq 1 - < 10$	3 % jednostek
$> 0 - < 1$	1 % jednostek

3.5. Klasyfikacja składników mieszanin (substancje i MwM)

Przekazuje się klasyfikację składników mieszanin pod względem zagrożeń dla zdrowia i zagrożeń fizycznych (klasy zagrożenia, kategorie zagrożenia i zwroty określające zagrożenie). Obejmuje to klasyfikację przynajmniej wszystkich substancji, o których mowa w pkt 3.2.1 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 w odniesieniu do wymogów dotyczących sporządzania kart charakterystyki. Jako rozwiązanie alternatywne w przypadku MwM można przedstawić tylko ich klasyfikację ze względu na zagrożenie dla zdrowia i zagrożenie fizyczne.

4. Aktualizacja przekazanych informacji

4.1. Jeżeli zachodzi jedna z następujących zmian w odniesieniu do mieszaniny objętej indywidualnym lub grupowym przekazaniem informacji, podmioty przekazujące dane dokonują aktualizacji przekazanych informacji przed wprowadzeniem tej zmienionej mieszaniny do obrotu:

- gdy uległ zmianie identyfikator produktu mieszaniny (w tym UFI),
- gdy uległa zmianie klasyfikacja mieszaniny ze względu na zagrożenie dla zdrowia i zagrożenie fizyczne,
- gdy dostępne stały się nowe informacje toksykologiczne, które są wymagane w sekcji 11 karty charakterystyki, na temat niebezpiecznych właściwości mieszaniny lub jej składników,
- gdy zmiana składu mieszaniny spełnia jeden z następujących warunków:
 - a) dodanie, zastąpienie lub usunięcie przynajmniej jednego składnika mieszaniny, który wskazuje się zgodnie z sekcją 3.3;
 - b) zmiana stężenia składnika mieszaniny wykraczająca poza zakres stężeń określony przy pierwotnym przekazaniu informacji;
 - c) podano dokładne stężenie składnika zgodnie z sekcjami 3.4.1 lub 3.4.2, a zmiana tego stężenia wykracza poza limity określone w tabeli 3.

Tabela 3

Zmiany stężenia składników wymagające aktualizacji przekazanych informacji

Dokładne stężenie składnika mieszaniny (%)	Różnice (±) w porównaniu do początkowego stężenia składnika wymagające aktualizacji przekazanych informacji
> 25 – ≤ 100	5 %
> 10 – ≤ 25	10 %
> 2,5 – ≤ 10	20 %
≤ 2,5	30 %

W przypadku zmiany aromatów lub substancji zapachowych w grupowym przekazaniu informacji aktualizuje się wykaz mieszanin i aromatów lub substancji zapachowych, które zawierają, wymagany w sekcji 3.1.

4.2. Treść aktualizacji przekazanych informacji

Aktualizacja przekazanych informacji obejmuje zmienioną wersję poprzednio przekazanych informacji zawierającą nowe dostępne informacje opisane w sekcji 4.1.

CZĘŚĆ C

FORMAT PRZEKAZYWANYCH INFORMACJI

1.1. Format przekazywanych informacji

Przekazywanie informacji jednostkom wyznaczonym zgodnie z art. 45 odbywa się w formacie, który ma zostać dostarczony przez Agencję. Format przekazywanych informacji musi obejmować następujące elementy:

1.2. Identyfikacja mieszaniny i podmiotu przekazującego dane

Identyfikator produktu

- Pełna nazwa handlowa produktu (w przypadku grupowego przekazywania informacji należy wymienić identyfikatory wszystkich produktów)
- Inne nazwy, synonimy
- Niepowtarzalny(-e) identyfikator(-y) postaci czynnej (UFI)
- Inne identyfikatory (numer pozwolenia, kody produktów przedsiębiorstwa)

Dane kontaktowe podmiotu przekazującego dane

- Nazwa/imię i nazwisko
- Pełny adres
- Numer telefonu
- E-mail

Dane kontaktowe na potrzeby szybkiego dostępu do dodatkowych informacji o produkcie (24 godziny/7 dni). Tylko w przypadku ograniczonego przekazywania informacji.

- Nazwa/imię i nazwisko
- Numer telefonu (24 godziny na dobę 7 dni w tygodniu)
- E-mail

1.3. Klasyfikacja mieszaniny, elementy etykiety i toksykologia

Klasyfikacja mieszaniny i elementy etykiety

- Klasa i kategoria zagrożenia
- Kody piktogramów wskazujących rodzaj zagrożenia (załącznik V)
- Hasło ostrzegawcze
- Kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia, w tym kody dodatkowych informacji dotyczących zagrożenia (załącznik III)
- Kody zwrotów wskazujących środki ostrożności (załącznik IV)

Informacje toksykologiczne

- Opis toksyczności mieszaniny lub jej składników (wymagany w sekcji 11 karty charakterystyki mieszaniny zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006)

Dodatkowe informacje o mieszaninie

- Kolor
- pH (jeżeli dotyczy)
- Stan fizyczny
- Opakowanie (rodzaj i wielkość)
- Zamierzone zastosowanie (kod kategorii produktu)
- Zastosowania (przez konsumentów, profesjonalne i przemysłowe)

1.4. Identyfikatory produktu dla składników mieszaniny

Identyfikatory produktu dla składników mieszaniny (substancje i mieszaniny w mieszaninach, w stosownych przypadkach)

- Nazwa chemiczna/handlowa składników
- Numer CAS (w stosownych przypadkach)
- Numer WE (w stosownych przypadkach)
- UFI (w stosownych przypadkach)

Stężenie i zakresy stężeń składników mieszanin

- Dokładne stężenie lub zakres stężeń

Klasyfikacja składników mieszanin (substancje i MwM)

- Klasyfikacja pod względem zagrożeń (w stosownych przypadkach)
- Dodatkowe identyfikatory (jeśli mają zastosowanie i są istotne dla pomocy w nagłych przypadkach zagrożenia zdrowia).

Wykaz zgodny z częścią B sekcja 3.1 akapit czwarty (w stosownych przypadkach)."

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/543**z dnia 22 marca 2017 r.****określające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 763/2008 w sprawie spisów powszechnych ludności i mieszkań w zakresie specyfikacji technicznych tematów i dotyczących ich podziałów****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 763/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie spisów powszechnych ludności i mieszkań ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dla zapewnienia porównywalności danych pochodzących ze spisów powszechnych ludności i mieszkań, a także w celu umożliwienia dokonywania rzetelnych przeglądów w skali całej Unii Europejskiej, tematy objęte spisami powszechnymi muszą być w ten sam sposób zdefiniowane i podlegać tym samym podziałom we wszystkich państwach członkowskich. Należy zatem przyjąć specyfikacje techniczne tematów i dotyczących ich podziałów.
- (2) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Europejskiego Systemu Statystycznego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Specyfikacje techniczne tematów spisów powszechnych oraz dotyczących ich podziałów, jakie należy stosować do danych przekazywanych Komisji w odniesieniu do roku referencyjnego 2021, są wymienione w załączniku.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 marca 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 14.

ZAŁĄCZNIK

Specyfikacje techniczne tematów spisów powszechnych i dotyczących ich podziałów

Specyfikacje techniczne są przedstawione w następujący sposób:

- Każdy temat nosi określony tytuł.
- Po tytule danego tematu mogą następować specyfikacje techniczne odnoszące się ogólnie do tego tematu.
- Następnie określony jest sposób i kategorie podziału w odniesieniu do tego tematu. Niektóre tematy podlegają podziałom na kilku różnych poziomach szczegółowości. W takim przypadku podział o największym poziomie szczegółowości oznaczony jest literą „H”, podział o średnim poziomie szczegółowości – literą „M”, podział o najniższym poziomie szczegółowości – literą „L”, a podział na poziomie krajowym – literą „N”.
- Określone są grupy, do których odnoszą się podziały. Dla poszczególnych podziałów mogą być następnie określone dalsze specyfikacje techniczne.

Temat: Miejsce zamieszkania

Stosując definicję terminu „miejsce zamieszkania”, podaną w art. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 763/2008, państwa członkowskie traktują szczególne przypadki następująco:

- a) Jeśli dana osoba mieszka regularnie w więcej niż jednym miejscu w ciągu roku, za miejsce zamieszkania uznaje się miejsce, gdzie spędza ona większą część roku, niezależnie od tego, czy znajduje się ono gdzie indziej w tym samym kraju, czy za granicą. Jednak w przypadku osoby, która w ciągu tygodnia pracuje z dala od domu i powraca na weekend do domu, w którym zamieszkuje z rodziną, za miejsce zamieszkania uznaje się dom, w którym osoba zamieszkuje z rodziną, niezależnie od tego, czy jej miejsce pracy znajduje się gdzie indziej w tym samym kraju, czy za granicą.
- b) W przypadku uczniów szkół podstawowych i ponadpodstawowych, którzy w okresie trwania zajęć szkolnych przebywają z dala od domu, niezależnie od częstotliwości ich powrotów do domu rodzinnego, za miejsce zamieszkania uznaje się ich dom rodzinny, niezależnie od tego, czy naukę odbywają oni gdzie indziej w tym samym kraju, czy za granicą.
- c) W przypadku studentów wyższych uczelni, którzy w okresie trwania zajęć przebywają z dala od domu, za miejsce zamieszkania uznaje się miejsce ich pobytu w okresie trwania zajęć, niezależnie od tego, czy jest to instytucja (np. dom studencki), czy lokal prywatny, a także od tego, czy naukę odbywają oni gdzie indziej w tym samym kraju, czy za granicą. Na zasadzie wyjątku, jeśli miejsce odbywania nauki znajduje się w tym samym kraju, wówczas za miejsce zamieszkania można uznać dom rodzinny.
- d) Instytucję uznaje się za miejsce zamieszkania wszystkich osób ją zamieszkujących, które w momencie przeprowadzenia spisu zamieszkiwały lub prawdopodobnie będą zamieszkiwać w niej przez okres 12 miesięcy.
- e) Do osób odbywających obowiązkową służbę wojskową oraz członków sił zbrojnych mieszkających w koszarach lub obozach wojskowych ma zastosowanie ogólna zasada dotycząca miejsca, w którym osoba zazwyczaj spędza czas przeznaczony na odpoczynek.
- f) W przypadku osób bezdomnych lub pozbawionych dachu nad głową, koczowników, włóczęgów lub osób niemających stałego zamieszkania, za miejsce zamieszkania uznaje się miejsce spisanania.
- g) W przypadku dziecka, które zamieszkuje naprzemiennie w dwóch miejscach (np. jeśli rodzice dziecka są rozwiedzeni), za miejsce zamieszkania uznaje się miejsce, w którym dziecko spędza większość czasu. Jeśli dziecko spędza jednakową ilość czasu u każdego z rodziców, za miejsce zamieszkania uznaje się miejsce, w którym dziecko znajduje się w dniu krytycznym spisu lub ewentualnie gospodarstwo domowe w którym dziecko ma swoje miejsce zameldowania.
- h) W spisie należy ująć marynarzy marynarki handlowej i rybaków posiadających miejsce zamieszkania w danym kraju, ale przebywających na morzu w momencie przeprowadzania spisu (również tych, którzy nie mają innego miejsca zamieszkania niż ich kajuta na statku).
- i) W spisie należy ująć osoby, które mogą przebywać nielegalnie lub nie posiadają dokumentów, jak i osoby ubiegające się o azyl lub osoby, które złożyły wniosek o status uchodźcy lub o podobny rodzaj ochrony międzynarodowej, lub uzyskały taki status, pod warunkiem że spełniają kryteria posiadania miejsca zamieszkania w danym kraju. Nie chodzi o oddzielne ujmowanie tych osób tylko o zapewnienie, żeby nie zostały pominięte w spisie.
- j) W spisie należy ująć dzieci urodzone w ciągu dwunastu miesięcy przed dniem referencyjnym spisu i których rodziny posiadają miejsce zamieszkania w danym kraju w dniu referencyjnym spisu.

- k) W spisie należy ująć osoby, których pobyt w danym kraju (faktyczny lub planowany) wynosi dokładnie rok.
Wojskowi, żołnierze marynarki wojennej i personel dyplomatyczny oraz ich rodziny.
- l) Zagraniczni wojskowi, żołnierze marynarki wojennej i personel dyplomatyczny oraz ich rodziny, znajdujący się na terytorium danego kraju, niezależnie od długości ich pobytu, powinni być wyłączeni z ludności zamieszkującej w danym kraju.
- m) W przypadku gdy można ustalić okres zamieszkania poza krajem krajowych wojskowych, żołnierzy marynarki wojennej i personelu dyplomatycznego oraz ich rodzin znajdujących się poza terytorium kraju, stosuje się następujące rozwiązania:
- jeśli mieszkają za granicą krócej niż 12 miesięcy i mają zamiar wrócić do miejsca wyjazdu, przypisuje się ich do danego kraju zgodnie z zasadami dotyczącymi miejsca zamieszkania. W szczególności, mogliby zostać przypisani do (w porządku malejącym):
 - (i) adresu domu rodzinnego w kraju, jeśli taki posiadają lub
 - (ii) placówki służbowej w kraju, do którego zostali oddelegowani przed wyjazdem.
 - Jeśli mieszkają za granicą przynajmniej 12 miesięcy lub jeśli nie zamierzają wrócić do miejsca wyjazdu (mimo powrotu do kraju w okresie dwunastu miesięcy), przypisuje się ich do „wirtualnego miejsca” (extra regionu) kraju wyjazdu.

Na podstawie definicji miejsca zamieszkania, osoby zamieszkujące w miejscu spisywania, ale które w momencie przeprowadzania spisu są lub będą nieobecne w tym miejscu przez okres krótszy niż rok, są uznawane za czasowo nieobecne i wliczane do ludności ogółem. W odróżnieniu od opisanego przypadku, osoby, które mieszkają lub będą mieszkać poza miejscem spisywania przez jeden rok lub dłuższy okres, nie są uznawane za czasowo nieobecne i w związku z tym są wyłączone z ludności ogółem. Jest to niezależne od czasu trwania ewentualnych odwiedzin tych osób u rodziny.

Osoby spisane, lecz nie spełniające kryteriów pozwalających uznać miejsce spisania za ich miejsce zamieszkania, tj. osoby, które nie mieszkają lub nie będą mieszkać w miejscu spisania przez ciągły okres co najmniej 12 miesięcy, uznaje się za czasowo obecne i w związku z tym nie są one wliczane do ludności ogółem, zamieszkującej w danym miejscu.

Obszar geograficzny ⁽¹⁾		GEO.N.	GEO.L.	GEO.M.	GEO.H.
0.	Ogółem (na terytorium danego państwa członkowskiego)	0.	0.	0.	0.
x.	Wszystkie regiony NUTS 1 w danym państwie członkowskim		x.	x.	x.
	x.x. Wszystkie regiony NUTS 2 w danym państwie członkowskim		x.x.	x.x.	x.x.
	x.x.x. Wszystkie regiony NUTS 3 w danym państwie członkowskim			x.x.x.	x.x.x.
	x.x.x.x. Wszystkie regiony LAU 2 w danym państwie członkowskim				x.x.x.x.

⁽¹⁾ Kody „x.”, „x.x.” i „x.x.x.” według klasyfikacji NUTS; kod „x.x.x.x.” według klasyfikacji LAU, obowiązującej dla danego państwa członkowskiego w dniu 1 stycznia 2021 r. Oznaczenie „N” określa poziom podziału odpowiadający krajowi.

Poziomy i kategorie podziału w ramach tematu „Obszar geograficzny” służą do podziału wszelkich grup i podgrup odnoszących się do osób (miejsce zamieszkania). Mogą również być stosowane do podziału regionalnego wszelkich grup, do których nie odnosi się temat „Miejsce zamieszkania” ani temat „Lokalizacja miejsca pracy”.

Na potrzeby podziału zmiennej „Obszar geograficzny” stosuje się obowiązujące w dniu 1 stycznia 2021 r. wersje klasyfikacji jednostek terytorialnych do celów statystycznych (NUTS ⁽¹⁾) oraz klasyfikacji lokalnych jednostek administracyjnych (LAU).

Temat: Lokalizacja miejsca pracy

Lokalizacja miejsca pracy oznacza obszar geograficzny, w którym obecnie pracująca osoba wykonuje pracę.

⁽¹⁾ Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady wszystkie dane statystyczne państw członkowskich przekazywane do Komisji w podziale na jednostki terytorialne powinny uwzględniać klasyfikację NUTS. Dlatego też w celu tworzenia porównywalnych regionalnych danych statystycznych dane dotyczące jednostek terytorialnych powinny być dostarczane zgodnie z klasyfikacją NUTS. Rozporządzenie (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS) (Dz.U. L 154 z 21.6.2003, s. 1).

W przypadku osób pracujących przeważnie w domu, miejscem pracy jest miejsce zamieszkania. Termin „praca” odnosi się do pracy wykonywanej w charakterze „osoby pracującej” zgodnie z jej definicją w temacie „Bieżąca aktywność ekonomiczna”. Sformułowanie „osoby przeważnie pracujące w domu” oznacza osoby spędzające całość lub większą część czasu pracy w domu, a mniejszą część czasu pracy poza domem lub nie pracujące w ogóle poza domem.

Na potrzeby podziału w ramach tematu „Lokalizacja miejsca pracy” stosuje się obowiązującą w dniu 1 stycznia 2021 r. wersję klasyfikacji jednostek terytorialnych do celów statystycznych (NUTS).

Informacje dotyczące osób, które nie mają stałego miejsca pracy, ale które zgłaszają stały adres zamieszkania na początku okresu pracy (na przykład kierowcy autobusowi, załoga samolotowa, osoby prowadzące uliczne stoiska targowe, które nie są składane pod koniec dnia pracy), powinny odnosić się do tego adresu. W grupie tej można również ująć osoby, które przekraczają regularnie granicę, aby pracować w sąsiednim państwie. Kategorie podziału w ramach tematu „Brak stałego miejsca pracy (w państwie członkowskim lub poza nim)” obejmują wszystkie osoby bez stałego miejsca pracy, ale odnosić się też będą do takich osób jak marynarze, rybacy i pracownicy zatrudnieni na urządzeniach oddalonych od brzegu, do których może być niemożliwe przyznanie miejsca pracy.

Lokalizacja miejsca pracy ⁽¹⁾		LPW.N.	LPW.L.
0.	Ogółem	0.	0.
1.	Na terytorium danego państwa członkowskiego	1.	1.
	1.x. Wszystkie regiony NUTS 1 w danym państwie członkowskim		1.x.
	1.x.x. Wszystkie regiony NUTS 2 w danym państwie członkowskim		1.x.x.
	1.y. Miejsce pracy w państwie członkowskim nieznanne		1.y.
2.	Poza terytorium danego państwa członkowskiego	2.	2.
3.	Brak stałego miejsca pracy (w państwie członkowskim lub poza nim)	3.	3.
4.	Miejsce pracy nieznanne (brak informacji czy w państwie członkowskim lub poza nim)	4.	4.
5.	Nie dotyczy (nie pracuje)	5.	5.

⁽¹⁾ Kody „1.x.” i „1.x.x.” według klasyfikacji NUTS obowiązującej dla danego państwa członkowskiego w dniu 1 stycznia 2021 r. Oznaczenie „N” określa poziom podziału odpowiadający krajowi.

Poziomy i kategorie podziału w ramach tematu „Lokalizacja miejsca pracy” służą do podziału wszelkich grup i podgrup odnoszących się do osób.

Temat: Miejscowość

Miejscowość definiuje się jako wyodrębnione skupisko ludności, stanowiące obszar określany przez ludność mieszkającą w sąsiadujących ze sobą lub przylegających do siebie budynkach. Budynki takie mogą:

- tworzyć ciągły obszar zabudowany o wyraźnie rozpoznawalnym układzie ulic lub
- nie będąc częścią opisanego obszaru zabudowanego, stanowić skupisko budynków, do którego jednoznacznie przypisana jest uznawana lokalnie nazwa miejscowa lub
- nie spełniając żadnego z wymienionych dwóch kryteriów, stanowić grupę budynków, z których żaden nie jest oddalony od najbliższego budynku sąsiadującego o więcej niż 200 metrów.

Na potrzeby powyższej definicji nie uznaje się pewnych kategorii użytkowania terenu za przerwanie ciągłości obszaru zabudowanego. Kategorie te obejmują: budynki i obiekty przemysłowe i handlowe, parki publiczne, place zabaw i ogrody, boiska do piłki nożnej i inne obiekty sportowe, rzeki, nad którymi przerzucone są mosty, linie kolejowe, kanały, parkingi i inne obiekty infrastruktury transportowej, cmentarze.

Regiony LAU 2 zamieszkałe przez mniej niż 2 000 osób mogą być uznane za jedną miejscowość.

Ludność danej miejscowości definiuje się jako osoby mające miejsce zamieszkania w tej miejscowości.

Osobno stojący budynek przypisuje się do kategorii odpowiadającej liczbie osób mających miejsce zamieszkania w tym budynku.

Wielkość miejscowości		LOC.
0.	Ogółem	0.
1.	1 000 000 i więcej mieszkańców	1.
2.	500 000 — 999 999 mieszkańców	2.
3.	200 000 — 499 999 mieszkańców	3.
4.	100 000 — 199 999 mieszkańców	4.
5.	50 000 — 99 999 mieszkańców	5.
6.	20 000 — 49 999 mieszkańców	6.
7.	10 000 — 19 999 mieszkańców	7.
8.	5 000 — 9 999 mieszkańców	8.
9.	2 000 — 4 999 mieszkańców	9.
10.	1 000 — 1 999 mieszkańców	10.
11.	500 – 999 mieszkańców	11.
12.	200 – 499 mieszkańców	12.
13.	mniej niż 200 mieszkańców	13.

Poziomy i kategorie podziału w ramach tematu „Wielkość miejscowości” służą do podziału wszelkich grup i podgrup jednostek, które można ująć w kategorii „Miejscowości”, w tym wszelkich grup i podgrup odnoszących się do osób.

Temat: Płeć

Płeć		SEX.
0.	Ogółem	0.
1.	Mężczyźni	1.
2.	Kobiety	2.

Kategorie podziału w ramach tematu „Płeć” służą do podziału wszelkich grup i podgrup odnoszących się do osób.

Temat: Wiek

Należy zgłosić wiek osiągnięty w ukończonych latach życia w dniu referencyjnym.

Wiek		AGEL.	AGEM.	AGE.H.
0.	Ogółem	0.	0.	0.
1.	poniżej 15 lat	1.	1.	1.
	1.1.	poniżej 5 lat	1.1.	1.1.
		1.1.1	poniżej 1 roku	1.1.1
		1.1.2.	1 rok	1.1.2.

Wiek				AGEL.	AGEM.	AGE.H.
		1.1.3.	2 lata			1.1.3.
		1.1.4.	3 lata			1.1.4.
		1.1.5.	4 lata			1.1.5.
	1.2.	od 5 do 9 lat			1.2.	1.2.
		1.2.1.	5 lat			1.2.1.
		1.2.2.	6 lat			1.2.2.
		1.2.3.	7 lat			1.2.3.
		1.2.4.	8 lat			1.2.4.
		1.2.5.	9 lat			1.2.5.
	1.3.	od 10 do 14 lat			1.3.	1.3.
		1.3.1.	10 lat			1.3.1.
		1.3.2.	11 lat			1.3.2.
		1.3.3.	12 lat			1.3.3.
		1.3.4.	13 lat			1.3.4.
		1.3.5.	14 lat			1.3.5.
2.	od 15 do 29 lat			2.	2.	2.
	2.1.	od 15 do 19 lat			2.1.	2.1.
		2.1.1.	15 lat			2.1.1.
		2.1.2.	16 lat			2.1.2.
		2.1.3.	17 lat			2.1.3.
		2.1.4.	18 lat			2.1.4.
		2.1.5.	19 lat			2.1.5.
	2.2.	od 20 do 24 lat			2.2.	2.2.
		2.2.1.	20 lat			2.2.1.
		2.2.2.	21 lat			2.2.2.
		2.2.3.	22 lata			2.2.3.
		2.2.4.	23 lata			2.2.4.
		2.2.5.	24 lata			2.2.5.
	2.3.	od 25 do 29 lat			2.3.	2.3.
		2.3.1.	25 lat			2.3.1.
		2.3.2.	26 lat			2.3.2.
		2.3.3.	27 lat			2.3.3.

Wiek				AGEL.	AGEM.	AGE.H.
		2.3.4.	28 lat			2.3.4.
		2.3.5.	29 lat			2.3.5.
3.	od 30 do 49 lat			3.	3.	3.
	3.1.	od 30 do 34 lat			3.1.	3.1.
		3.1.1.	30 lat			3.1.1.
		3.1.2.	31 lat			3.1.2.
		3.1.3.	32 lata			3.1.3.
		3.1.4.	33 lata			3.1.4.
		3.1.5.	34 lata			3.1.5.
	3.2.	od 35 do 39 lat			3.2.	3.2.
		3.2.1.	35 lat			3.2.1.
		3.2.2.	36 lat			3.2.2.
		3.2.3.	37 lat			3.2.3.
		3.2.4.	38 lat			3.2.4.
		3.2.5.	39 lat			3.2.5.
	3.3.	od 40 do 44 lat			3.3.	3.3.
		3.3.1.	40 lat			3.3.1.
		3.3.2.	41 lat			3.3.2.
		3.3.3.	42 lata			3.3.3.
		3.3.4.	43 lata			3.3.4.
		3.3.5.	44 lata			3.3.5.
	3.4.	od 45 do 49 lat			3.4.	3.4.
		3.4.1.	45 lat			3.4.1.
		3.4.2.	46 lat			3.4.2.
		3.4.3.	47 lat			3.4.3.
		3.4.4.	48 lat			3.4.4.
		3.4.5.	49 lat			3.4.5.
4.	od 50 do 64 lat			4.	4.	4.
	4.1.	od 50 do 54 lat			4.1.	4.1.
		4.1.1.	50 lat			4.1.1.
		4.1.2.	51 lat			4.1.2.
		4.1.3.	52 lata			4.1.3.

Wiek				AGEL.	AGEM.	AGE.H.
		4.1.4.	53 lata			4.1.4.
		4.1.5.	54 lata			4.1.5.
	4.2.	od 55 do 59 lat			4.2.	4.2.
		4.2.1.	55 lat			4.2.1.
		4.2.2.	56 lat			4.2.2.
		4.2.3.	57 lat			4.2.3.
		4.2.4.	58 lat			4.2.4.
		4.2.5.	59 lat			4.2.5.
	4.3.	od 60 do 64 lat			4.3.	4.3.
		4.3.1.	60 lat			4.3.1.
		4.3.2.	61 lat			4.3.2.
		4.3.3.	62 lata			4.3.3.
		4.3.4.	63 lata			4.3.4.
		4.3.5.	64 lata			4.3.5.
5.	od 65 do 84 lat			5.	5.	5.
	5.1.	od 65 do 69 lat			5.1.	5.1.
		5.1.1.	65 lat			5.1.1.
		5.1.2.	66 lat			5.1.2.
		5.1.3.	67 lat			5.1.3.
		5.1.4.	68 lat			5.1.4.
		5.1.5.	69 lat			5.1.5.
	5.2.	od 70 do 74 lat			5.2.	5.2.
		5.2.1.	70 lat			5.2.1.
		5.2.2.	71 lat			5.2.2.
		5.2.3.	72 lata			5.2.3.
		5.2.4.	73 lata			5.2.4.
		5.2.5.	74 lata			5.2.5.
	5.3.	od 75 do 79 lat			5.3.	5.3.
		5.3.1.	75 lat			5.3.1.
		5.3.2.	76 lat			5.3.2.
		5.3.3.	77 lat			5.3.3.
		5.3.4.	78 lat			5.3.4.
		5.3.5.	79 lat			5.3.5.

Wiek		AGEL.	AGEM.	AGE.H.
5.4.	od 80 do 84 lat			5.4.
	5.4.1.	80 lat		5.4.1.
	5.4.2.	81 lat		5.4.2.
	5.4.3.	82 lata		5.4.3.
	5.4.4.	83 lata		5.4.4.
	5.4.5.	84 lata		5.4.5.
6.	85 i więcej lat		6.	6.
6.1.	od 85 do 89 lat			6.1.
	6.1.1.	85 lat		6.1.1.
	6.1.2.	86 lat		6.1.2.
	6.1.3.	87 lat		6.1.3.
	6.1.4.	88 lat		6.1.4.
	6.1.5.	89 lat		6.1.5.
6.2.	od 90 do 94 lat			6.2.
	6.2.1.	90 lat		6.2.1.
	6.2.2.	91 lat		6.2.2.
	6.2.3.	92 lata		6.2.3.
	6.2.4.	93 lata		6.2.4.
	6.2.5.	94 lata		6.2.5.
6.3.	od 95 do 99 lat			6.3.
	6.3.1.	95 lat		6.3.1.
	6.3.2.	96 lat		6.3.2.
	6.3.3.	97 lat		6.3.3.
	6.3.4.	98 lat		6.3.4.
	6.3.5.	99 lat		6.3.5.
6.4.	100 i więcej lat			6.4.

Poziomy i kategorie podziału w ramach tematu „Wiek” służą do podziału wszelkich grup i podgrup odnoszących się do osób.

Temat: Stan cywilny prawny

Stan cywilny definiuje się jako prawny status danej osoby w zakresie stanu małżeńskiego lub partnerskiego w myśl prawa lub obyczajów danego kraju (*status de iure*).

Osoby klasyfikuje się w dniu referencyjnym, zgodnie z ostatnim uzyskanym prawnym stanem cywilnym.

W państwach członkowskich, których prawodawstwo przewiduje prawną separację małżonków lub osób pozostających w zarejestrowanym związku partnerskim, osoby w prawnej separacji klasyfikuje się w kategorii „Osoba w związku małżeńskim lub w zalegalizowanym związku partnerskim” (LMS.L. 2. i LMS.H. 2.).

Stan cywilny prawny		LMS.L.	LMS.H.
0.	Ogółem	0.	0.
1.	Osoba nigdy nie była w związku małżeńskim ani zarejestrowanym związku partnerskim	1.	1.
2.	Osoba pozostająca w związku małżeńskim lub zarejestrowanym związku partnerskim	2.	2.
	2.1. Osoba pozostająca w związku małżeńskim lub zarejestrowanym związku partnerskim z osobą przeciwnej płci		2.1.
	2.2. Osoba pozostająca w związku małżeńskim lub zarejestrowanym związku partnerskim z osobą tej samej płci		2.2.
3.	Osoba owdowiała lub zarejestrowany związek partnerski zakończył się śmiercią partnera (osoba nie zawarła następnie nowego związku małżeńskiego ani zarejestrowanego związku partnerskiego)	3.	3.
4.	Osoba rozwiedziona lub osoba, której zarejestrowany związek partnerski został prawnie rozwiązany (osoba nie zawarła następnie nowego związku małżeńskiego ani zarejestrowanego związku partnerskiego)	4.	4.
5.	Nieustalony	5.	5.

Poziomy i kategorie podziału w ramach tematu „Stan cywilny prawny” służą do podziału wszelkich grup i podgrup odnoszących się do osób.

Temat: Bieżąca aktywność ekonomiczna

„Bieżąca aktywność ekonomiczna” to bieżący status danej osoby w zakresie aktywności zawodowej, ustalony w oparciu o okres referencyjny jednego tygodnia; może to być ustalony niedawny tydzień kalendarzowy, ostatni pełny tydzień bądź ostatnie siedem dni przed spisaniem.

Kategoria „Ludność aktywna zawodowo” obejmuje wszystkie osoby spełniające kryteria włączenia do grupy osób pracujących lub osób bezrobotnych.

Kategoria „Osoby pracujące” obejmuje wszystkie osoby w wieku co najmniej 15 lat, które w tygodniu referencyjnym:

- przepracowały co najmniej jedną godzinę za wynagrodzeniem lub w zamian za korzyść pieniężną lub rzeczową lub
- były czasowo nieobecne w miejscu pracy, w którym już uprzednio pracowały i z którym zachowały formalny związek, bądź też w miejscu wykonywania swojej działalności o charakterze samozatrudnienia.

Pracowników czasowo nieobecnych w pracy uznaje się za osoby zatrudnione odpłatnie, o ile pozostają w formalnym związku ze swoim miejscem pracy. Możliwe powody tego rodzaju czasowej nieobecności są następujące:

- choroba lub uraz lub
- wypoczynek lub
- strajk lub lokaut lub
- urlop szkoleniowy lub w celu kształcenia lub
- urlop macierzyński lub wychowawczy lub
- ograniczenie działalności gospodarczej lub
- czasowa dezorganizacja lub zawieszenie pracy z przyczyn takich jak niekorzystne warunki atmosferyczne, awaria mechaniczna lub elektryczna bądź niedobór surowców lub paliw lub
- innego rodzaju czasowa nieobecność w ramach urlopu lub poza urlopem.

Formalny związek z miejscem pracy ustala się na podstawie jednego lub większej liczby następujących kryteriów:

- a) ciągłe otrzymywanie wynagrodzenia w formie pensji lub
- b) zapewniony powrót do pracy po zakończeniu sytuacji wyjątkowej lub uzgodniona data powrotu lub
- c) zakończony okres nieobecności w pracy, który może, w uzasadnionych przypadkach, stanowić okres, za który pracownicy mogą otrzymywać świadczenia bez zobowiązania do przyjęcia innej pracy.

Osoby samozatrudnione uznaje się za „osoby pracujące”, jeśli pracowały w tym charakterze w tygodniu referencyjnym bądź jeśli są czasowo nieobecne w pracy, ale ich działalność gospodarcza nadal funkcjonuje w tym okresie.

Pracowników rodzinnych uznaje się za „osoby pracujące” na tej samej podstawie co innych pracowników najemnych, niezależnie od liczby godzin przepracowanych w okresie odniesienia. Również osoby, które wykonują zadania lub obowiązki w ramach umowy o pracę wykonywaną przez członka rodziny mieszkającego w tym samym lub innym gospodarstwie domowym uznaje się za osoby pracujące.

Kategoria „Bezrobotni” obejmuje wszystkie osoby w wieku co najmniej 15 lat, które:

- a) pozostawały „bez pracy”, czyli w tygodniu referencyjnym nie były zatrudnione ani samozatrudnione oraz
- b) były „gotowe podjąć pracę”, czyli w tygodniu referencyjnym i dwóch bezpośrednio następujących tygodniach były gotowe podjąć zatrudnienie lub samozatrudnienie; oraz
- c) „poszukiwały pracy”, czyli w ciągu czterech tygodni kończących się tygodniem referencyjnym podjęły konkretne działania w celu uzyskania zatrudnienia lub samozatrudnienia.

Kategoria „Inne” obejmuje osoby nieaktywne zawodowo, które otrzymują pomoc publiczną lub prywatne wsparcie oraz wszystkie inne osoby nieobjęte żadną z powyższych kategorii.

Przy przypisywaniu danej osobie statusu zawodowego należy preferować kategorię „Osoba pracująca” przed kategorią „Bezrobotny”, a kategorię „Bezrobotny” przed kategorią „Nieaktywny zawodowo”.

Przy przypisywaniu statusu zawodowego danej osobie bieżąco nieaktywnej zawodowo należy preferować kategorię „Osoby poniżej minimalnego wieku umożliwiającego podjęcie pracy” przed kategorią „Emeryci, renciści i osoby uzyskujące dochody kapitałowe”, a kategorię „Emeryci, renciści i osoby uzyskujące dochody kapitałowe” przed kategorią „Studenci i uczniowie”, zaś kategorię „Studenci i uczniowie” przed kategorią „Pozostałe”.

Kategoria „Studenci i uczniowie” (CAS.H.2.3.) obejmuje zatem uczniów szkół średnich i studentów wyższych uczelni, którzy:

- osiągnęli minimalny wiek umożliwiający podjęcie pracy oraz
- są nieaktywni zawodowo oraz
- nie są rencistami ani nie uzyskują dochodów kapitałowych.

Bieżąca aktywność ekonomiczna		CAS.L.	CAS.H.
0.	Ogółem	0.	0.
1.	Osoby aktywne zawodowo	1.	1.
	1.1. Osoby pracujące	1.1.	1.1.
	1.2. Osoby bezrobotne	1.2.	1.2.
2.	Osoby nieaktywne zawodowo	2.	2.
	2.1. Osoby poniżej minimalnego wieku umożliwiającego podjęcie pracy		2.1.
	2.2. Emeryci, renciści i osoby uzyskujące dochody kapitałowe		2.2.
	2.3. Studenci i uczniowie		2.3.
	2.4. Inne		2.4.
3.	Nieustalona	3.	3.

Poziomy i kategorie podziału w ramach tematu „Bieżąca aktywność ekonomiczna” służą do podziału wszelkich grup i podgrup odnoszących się do osób.

Temat: Zawód

„Zawód” odnosi się do rodzaju wykonywanej pracy. „Rodzaj pracy” określany jest przez główne zadania i obowiązki w ramach pracy.

Przypisanie osoby do danej kategorii w ramach tematów „Zawód”, „Rodzaj działalności zakładu pracy” i „Status zatrudnienia” odnosi się do tego samego miejsca pracy. Osoby pracujące w więcej niż jednym miejscu pracy przypisuje się do danego zawodu na podstawie głównego miejsca pracy, które określa się według:

- 1) czasu spędzanego w danym miejscu pracy, lub jeśli jest on niemożliwy do ustalenia,
- 2) uzyskiwanego dochodu.

Osoby w wieku co najmniej 15 lat, które były zatrudnione (tj. posiadały w ramach statusu „Bieżąca aktywność ekonomiczna” status „Osoba pracująca” (CAS.L i CAS.H. 1.1)) w tygodniu referencyjnym klasyfikuje się tylko w jednej kategorii od OCC.1. do OCC.11.

Osoby w wieku poniżej 15 lat, a także osoby w wieku co najmniej 15 lat, które:

- były bezrobotne w tygodniu referencyjnym („Bieżąca aktywność ekonomiczna” – „Osoba bezrobotna” (CAS.L. 1.2)) lub które
- były nieaktywne zawodowo („Bieżąca aktywność ekonomiczna” – „Osoba nieaktywna zawodowo” (CAS.L. i CAS.H.2.)) klasyfikuje się w kategorii „Nie dotyczy” (OCC.12.).

Jeśli określenia kategorii w klasyfikacji ISCO obowiązującej w dniu 1 stycznia 2021 r. są odmienne od wymienionych w kategoriach od OCC.2. do OCC.11., wówczas stosuje się określenia z klasyfikacji ISCO obowiązującej w dniu 1 stycznia 2021 r.

Zawód		OCC.
0.	Ogółem	0.
1.	Kierownicy	1.
2.	Specjaliści	2.
3.	Technicy i inny personel średniego szczebla	3.
4.	Pracownicy biurowi	4.
5.	Pracownicy działu usług i działu sprzedaży	5.
6.	Wykwalifikowani rolnicy, robotnicy leśni i rybacy	6.
7.	Robotnicy przemysłowi i rzemieślnicy	7.
8.	Operatorzy i monterzy maszyn i urządzeń	8.
9.	Pracownicy przy pracach prostych	9.
10.	Siły zbrojne	10.
11.	Nieustalony	11.
12.	Nie dotyczy	12.

Kategorie podziału w ramach tematu „Zawód” służą do podziału wszelkich grup i podgrup odnoszących się do osób.

Temat: Rodzaj działalności zakładu pracy

„Rodzaj działalności zakładu pracy” odnosi się do rodzaju (branży) produkcji lub działalności zakładu lub podobnej jednostki, w której odbywa się praca danej osoby pracującej. W przypadku osób zatrudnionych przez jedno przedsiębiorstwo, ale faktycznie pracujących w innym („pracownicy tymczasowi”, „pracownicy oddelegowani”), podaje się rodzaj działalności tego zakładu lub tej podobnej jednostki, w której faktycznie osoby te wykonują pracę.

Przypisanie osoby do danej kategorii w ramach tematów „Zawód”, „Rodzaj działalności zakładu pracy” i „Status zatrudnienia” odnosi się do tego samego miejsca pracy. Osoby pracujące w więcej niż jednym miejscu pracy przypisuje się do danego rodzaju działalności zakładu pracy na podstawie głównego miejsca pracy, które określa się według:

- czasu spędzanego w danym miejscu pracy, lub jeśli jest on niemożliwy do ustalenia,
- uzyskiwanego dochodu.

Osoby w wieku co najmniej 15 lat, które były zatrudnione (tj. posiadały w ramach statusu „Bieżąca aktywność ekonomiczna” status „Osoba pracująca” (CAS.L i CAS.H. 1.1)) w tygodniu referencyjnym klasyfikuje się tylko w jednej kategorii od IND.1. do IND.11.

Osoby w wieku poniżej 15 lat, a także osoby w wieku co najmniej 15 lat, które:

- były bezrobotne w tygodniu referencyjnym („Bieżąca aktywność ekonomiczna” – „Osoba bezrobotna” (CAS.L i CAS.H.1.2)) lub które
- były nieaktywne zawodowo („Bieżąca aktywność ekonomiczna” – „Osoba nieaktywna zawodowo” (CAS.L i CAS.H.2.)) klasyfikuje się w kategorii „Nie dotyczy” (IND.12.).

Rodzaj działalności zakładu pracy		IND.L.	IND.H.
0.	Ogółem	0.	0.
1.	Rolnictwo, leśnictwo i rybactwo	1.	1.
2	Przetwórstwo przemysłowe, górnictwo i wydobywanie oraz pozostała działalność przemysłowa	2.	2.
	2.1.		2.1.
	2.2.		2.2.
	2.3.		2.3.
	2.4		2.4.
3.	Budownictwo	3.	3.
4.	Handel hurtowy i detaliczny; transport i gospodarka magazynowa; działalność związana z zakwaterowaniem i usługami gastronomicznymi	4.	4.
	4.1		4.1.
	4.2		4.2.
	4.3		4.3.
5.	Informacja i komunikacja	5.	5.
6.	Działalność finansowa i ubezpieczeniowa	6.	6.
7.	Działalność związana z obsługą rynku nieruchomości	7.	7.
8.	Działalność profesjonalna, naukowa i techniczna; działalność w zakresie usług administrowania i działalność wspierająca	8.	8.
	8.1.		8.1.
	8.2.		8.2.
9.	Administracja publiczna i obrona narodowa; edukacja; opieka zdrowotna i pomoc społeczna	9.	9.
	9.1.		9.1.
	9.2.		9.2.
	9.3.		9.3.

Rodzaj działalności zakładu pracy		IND.L.	IND.H.
10.	Inne usługi	10.	10.
	10.1. Działalność związana z kulturą, rozrywką i rekreacją		10.1.
	10.2. Pozostała działalność usługowa		10.2.
	10.3. Gospodarstwa domowe zatrudniające pracowników; gospodarstwa domowe produkujące wyroby i świadczące usługi na własne potrzeby		10.3.
	10.4. Organizacje i zespoły eksterytorialne		10.4.
11.	Nieustalony	11.	11.
12.	Nie dotyczy	12.	12.

Jeśli określenia kategorii w klasyfikacji NACE obowiązującej w dniu 1 stycznia 2021 r. są odmienne od wymienionych w kategoriach od IND.1. do IND.10., wówczas stosuje się określenia z klasyfikacji NACE obowiązującej w dniu 1 stycznia 2021 r.

Poziomy i kategorie podziału w ramach tematu „Rodzaj działalności zakładu pracy” służą do podziału wszelkich grup i podgrup odnoszących się do osób.

Temat: Status zatrudnienia

„Pracownik najemny” to osoba wykonująca pracę w ramach „odpłatnego zatrudnienia”, czyli na podstawie wyraźnej lub dorozumianej umowy o pracę, w myśl której osoba ta otrzymuje podstawowe wynagrodzenie w wysokości niezależnej od przychodów jednostki, w której pracuje (jednostką tą może być przedsiębiorstwo, instytucja nienastawiona na zysk, organ rządowy lub gospodarstwo domowe). Osoby „zatrudnione odpłatnie” przeważnie otrzymują wynagrodzenie w formie pensji, jednak mogą również być wynagradzane w formie prowizji od sprzedaży, wynagrodzenia akordowego, premii lub wynagrodzenia rzeczowego w postaci np. żywności, zakwaterowania lub szkoleń. Część lub całość narzędzi, wyposażenia, systemów informatycznych lub lokali używanych przez daną osobę może być własnością innych osób; osoba może pracować pod bezpośrednim nadzorem właściciela lub osób przez niego zatrudnionych bądź zgodnie ze ścisłymi wytycznymi z ich strony.

„Pracodawca” to osoba pracująca (samodzielnie lub z niewielką liczbą partnerów) w formie samozatrudnienia i w tym charakterze zatrudniająca stale (w tym w tygodniu referencyjnym) jedną lub większą liczbę osób jako „pracowników najemnych”. Osoba ta podejmuje decyzje operacyjne wpływające na przedsiębiorstwo lub powierza podejmowanie takich decyzji innym, ponosząc jednak odpowiedzialność za pomyślność przedsiębiorstwa.

Jeśli dana osoba jest zarówno „pracodawcą”, jak i „pracownikiem najemnym”, przypisuje się ją tylko do jednej z tych grup na podstawie:

- czasu spędzanego w danym miejscu pracy, lub jeśli jest on niemożliwy do ustalenia,
- uzyskiwanego dochodu.

„Osoba pracująca na własny rachunek” to osoba pracująca (samodzielnie bądź z jednym lub kilkoma partnerami) w formie samozatrudnienia i niezatrudniająca stale (w tym w tygodniu referencyjnym) „pracowników najemnych”.

Kategoria „Pozostałe osoby pracujące” obejmuje osoby, które są „Pracownikami rodzinnymi” i „Członkami spółdzielni produkcyjnych”.

„Pracownik rodzinny” to osoba, która:

- wykonuje pracę w formie samozatrudnienia w podmiocie rynkowym prowadzonym przez osobę spokrewnioną, mieszkającą w tym samym gospodarstwie domowym, oraz
- nie może być uznana za partnera (czyli pracodawcę lub osobę pracującą na własny rachunek), ponieważ stopień zaangażowania w działalność podmiotu, pod względem czasu pracy lub innych czynników uzależnionych od okoliczności krajowych, nie jest porównywalny z zaangażowaniem kierownika podmiotu.

„Członek spółdzielni produkcyjnej” to osoba wykonująca pracę w formie samozatrudnienia w podmiocie zorganizowanym na zasadzie spółdzielni, w której każdy członek uczestniczy wraz z innymi członkami na równych zasadach w ustalaniu organizacji produkcji, sprzedaży lub innych prac, inwestycji oraz podziału wpływów pomiędzy członków.

Przypisanie osoby do danej kategorii w ramach tematów „Zawód”, „Rodzaj działalności zakładu pracy” i „Status zatrudnienia” odnosi się do tego samego miejsca pracy. Osoby pracujące w więcej niż jednym miejscu pracy przypisuje się do danego statusu zatrudnienia na podstawie głównego miejsca pracy, które określa się według:

- czasu spędzanego w danym miejscu pracy, lub jeśli jest on niemożliwy do ustalenia,
- uzyskiwanego dochodu.

Osoby w wieku co najmniej 15 lat, które były zatrudnione (tj. posiadały w ramach statusu „Bieżąca aktywność ekonomiczna” status „Osoba pracująca” (CAS.L i CAS.H.1.1)) w tygodniu referencyjnym klasyfikuje się tylko w jednej kategorii od SIE.1. do SIE.5., zgodnie z ich statusem zatrudnienia.

Osoby w wieku poniżej 15 lat, a także osoby w wieku co najmniej 15 lat, które:

- były bezrobotne w tygodniu referencyjnym („Bieżąca aktywność ekonomiczna” – „Osoba bezrobotna” (CAS.L.1.2. i CAS.H. 1.2)) lub które
- były nieaktywne zawodowo („Bieżąca aktywność ekonomiczna” – „Osoba nieaktywna zawodowo” (CAS.L.2. i CAS.H.2.)) klasyfikuje się w kategorii „Nie dotyczy” (SIE.6.).

Status zatrudnienia		SIE.
0.	Ogółem	0.
1.	Pracownicy najemni	1.
2.	Pracodawcy	2.
3.	Osoby pracujące na własny rachunek	3.
4.	Pozostałe osoby pracujące	4.
5.	Nieustalony	5.
6.	Nie dotyczy	6.

Poziomy i kategorie podziału w ramach tematu „Status zatrudnienia” służą do podziału wszelkich grup i podgrup odnoszących się do osób.

Temat: Poziom wykształcenia

„Poziom wykształcenia” odnosi się do najwyższego ukończonego z powodzeniem poziomu wykształcenia w systemie edukacyjnym kraju, w którym dana osoba otrzymała wykształcenie. Należy uwzględnić wszystkie rodzaje kształcenia związane z ukończeniem danego poziomu, nawet jeżeli prowadzone były poza szkołami lub uczelniami.

Osoby w wieku co najmniej 15 lat klasyfikuje się tylko w jednej z kategorii od EDU.1. do EDU.10. na podstawie ich poziomu wykształcenia (najwyższego ukończonego poziomu). Osoby w wieku poniżej 15 lat klasyfikuje się w kategorii „Nie dotyczy” (EDU.11.).

Kategoria EDU.1. odnosi się do osób, które nie ukończyły w powodzeniu poziomu ISCED 1. Obejmuje to osoby, które: nie były nigdy objęte programem edukacyjnym; były częściowo objęte wczesną edukacją (definiowaną jako poziom ISCED 0 w klasyfikacji programów edukacyjnych) lub były objęte częściowo kształceniem podstawowym, ale nie udało im się pomyślnie zakończyć poziomu ISCED 1.

Jeśli określenia kategorii w klasyfikacji ISCED obowiązującej w dniu 1 stycznia 2021 r. są odmienne od wymienionych w kategoriach od EDU.2. do EDU.9., wówczas stosuje się określenia z klasyfikacji ISCED obowiązującej w dniu 1 stycznia 2021 r.

Poziom wykształcenia (najwyższy ukończony poziom)		EDU.
0.	Ogółem	0.
1.	Poziom ISCED 0: wykształcenie podstawowe niepełne	1.
2.	Poziom ISCED 1: wykształcenie podstawowe	2.
3.	Poziom ISCED 2: wykształcenie średnie I stopnia	3.

Poziom wykształcenia (najwyższy ukończony poziom)		EDU.
4.	Poziom ISCED 3: wykształcenie średnie II stopnia	4.
5.	Poziom ISCED 4: wykształcenie policealne (nie wyższe)	5.
6.	Poziom ISCED 5: kształcenie wyższe skrócone	6.
7.	Poziom ISCED 6: licencjat lub stopień równoważny	7.
8.	Poziom ISCED 7: magister lub stopień równoważny	8.
9.	Poziom ISCED 8: doktorat lub stopień równoważny	9.
10.	Nieustalony (dotyczy osób w wieku co najmniej 15 lat)	10.
11.	Nie dotyczy (osoby w wieku poniżej 15 lat)	11.

Kategorie podziału w ramach tematu „Poziom wykształcenia (najwyższy ukończony poziom)” służą do podziału wszelkich grup i podgrup odnoszących się do osób.

Temat: Kraj/miejsce urodzenia

Informację o „miejscu urodzenia” uzyskuje się na podstawie miejsca zamieszkania matki w momencie urodzenia osoby lub, w przypadku braku takiej informacji, miejsca, w którym nastąpiło urodzenie.

Przy pozyskiwaniu informacji o kraju urodzenia bierze się pod uwagę granice międzynarodowe istniejące w dniu 1 stycznia 2021 r.

„Państwo członkowskie UE” oznacza kraj, który jest członkiem Unii Europejskiej w dniu 1 stycznia 2021 r.

Kraj/miejsce urodzenia			POB.L.	POB.M.	POB.H.
0.	Ogółem		0.	0.	0.
1.	Miejsce urodzenia w kraju zgłaszającym		1.	1.	1.
2.	Miejsce urodzenia poza krajem zgłaszającym		2.	2.	2.
	2.1.	Inne państwo członkowskie UE	2.1.	2.1.	2.1.
		2.1.01. Belgia			2.1.01.
		2.1.02. Bułgaria			2.1.02.
		2.1.03. Republika Czeska			2.1.03.
		2.1.04. Dania			2.1.04.
		2.1.05. Niemcy			2.1.05.
		2.1.06. Estonia			2.1.06.
		2.1.07. Irlandia			2.1.07.
		2.1.08. Grecja			2.1.08.
		2.1.09. Hiszpania			2.1.09.
		2.1.10. Francja			2.1.10.
		2.1.11. Chorwacja			2.1.11.
		2.1.12. Włochy			2.1.12.
		2.1.13. Cypr			2.1.13.

Kraj/miejsce urodzenia			POB.L.	POB.M.	POB.H.
	2.1.14.	Łotwa			2.1.14.
	2.1.15.	Litwa			2.1.15.
	2.1.16.	Luksemburg			2.1.16.
	2.1.17.	Węgry			2.1.17.
	2.1.18.	Malta			2.1.18.
	2.1.19.	Niderlandy			2.1.19.
	2.1.20.	Austria			2.1.20.
	2.1.21.	Polska			2.1.21.
	2.1.22.	Portugalia			2.1.22.
	2.1.23.	Rumunia			2.1.23.
	2.1.24.	Słowenia			2.1.24.
	2.1.25.	Słowacja			2.1.25.
	2.1.26.	Finlandia			2.1.26.
	2.1.27.	Szwecja			2.1.27.
	2.1.28.	Wielka Brytania			2.1.28.
2.2.	w innym miejscu		2.2.	2.2.	2.2.
	2.2.1.	w innym miejscu w Europie		2.2.1.	2.2.1.
		2.2.1.01. Albania			2.2.1.01.
		2.2.1.02. Andora			2.2.1.02.
		2.2.1.03. Białoruś			2.2.1.03.
		2.2.1.04. była jugosłowiańska republika Macedonii			2.2.1.04.
		2.2.1.05. Islandia			2.2.1.05.
		2.2.1.06. Kosowo (*)			2.2.1.06.
		2.2.1.07. Liechtenstein			2.2.1.07.
		2.2.1.08. Mołdawia			2.2.1.08.
		2.2.1.09. Monako			2.2.1.09.
		2.2.1.10.. Czarnogóra			2.2.1.10..
		2.2.1.11. Norwegia			2.2.1.11.
		2.2.1.12. Bośnia i Hercegowina			2.2.1.12.
		2.2.1.13. Federacja Rosyjska			2.2.1.13.
		2.2.1.14. San Marino			2.2.1.14.
		2.2.1.15. Serbia			2.2.1.15.

Kraj/miejsce urodzenia				POB.L.	POB.M.	POB.H.	
			2.2.1.16.	Szwajcaria			2.2.1.16.
			2.2.1.17.	Turcja			2.2.1.17.
			2.2.1.18.	Ukraina			2.2.1.18.
			2.2.1.19.	Państwo Watykańskie			2.2.1.19.
			2.2.1.20.	Wyspy Owcze			2.2.1.20.
			2.2.1.21.	Gibraltar			2.2.1.21.
			2.2.1.22.	Guernsey			2.2.1.22.
			2.2.1.23.	Wyspa Man			2.2.1.23.
			2.2.1.24.	Jersey			2.2.1.24.
			2.2.1.25.	Sark			2.2.1.25.
			2.2.1.26.	Inne państwo w Europie			2.2.1.26.
		2.2.2.	Afryka			2.2.2.	2.2.2.
			2.2.2.01.	Algieria			2.2.2.01.
			2.2.2.02.	Angola			2.2.2.02.
			2.2.2.03.	Benin			2.2.2.03.
			2.2.2.04.	Botswana			2.2.2.04.
			2.2.2.05.	Burkina Faso			2.2.2.05.
			2.2.2.06.	Burundi			2.2.2.06.
			2.2.2.07.	Kamerun			2.2.2.07.
			2.2.2.08.	Republika Zielonego Przylądka			2.2.2.08.
			2.2.2.09.	Republika Środkowoafrykańska			2.2.2.09.
			2.2.2.10.	Czad			2.2.2.10.
			2.2.2.11.	Komory			2.2.2.11.
			2.2.2.12.	Kongo			2.2.2.12.
			2.2.2.13.	Wybrzeże Kości Słoniowej			2.2.2.13.
			2.2.2.14.	Demokratyczna Republika Konga			2.2.2.14.
			2.2.2.15.	Dżibuti			2.2.2.15.
			2.2.2.16.	Egipt			2.2.2.16.
			2.2.2.17.	Gwinea Równikowa			2.2.2.17.
			2.2.2.18.	Erytrea			2.2.2.18.
			2.2.2.19.	Etiopia			2.2.2.19.
			2.2.2.20.	Gabon			2.2.2.20.

Kraj/miejsce urodzenia				POB.L.	POB.M.	POB.H.	
			2.2.2.21.	Gambia			2.2.2.21.
			2.2.2.22.	Ghana			2.2.2.22.
			2.2.2.23.	Gwinea			2.2.2.23.
			2.2.2.24.	Gwinea Bissau			2.2.2.24.
			2.2.2.25.	Kenia			2.2.2.25.
			2.2.2.26.	Lesotho			2.2.2.26.
			2.2.2.27.	Liberia			2.2.2.27.
			2.2.2.28.	Libia			2.2.2.28.
			2.2.2.29.	Madagaskar			2.2.2.29.
			2.2.2.30.	Malawi			2.2.2.30.
			2.2.2.31.	Mali			2.2.2.31.
			2.2.2.32.	Mauretania			2.2.2.32.
			2.2.2.33.	Mauritius			2.2.2.33.
			2.2.2.34.	Maroko			2.2.2.34.
			2.2.2.35.	Mozambik			2.2.2.35.
			2.2.2.36.	Namibia			2.2.2.36.
			2.2.2.37.	Niger			2.2.2.37.
			2.2.2.38.	Nigeria			2.2.2.38.
			2.2.2.39.	Rwanda			2.2.2.39.
			2.2.2.40.	Święta Helena			2.2.2.40.
			2.2.2.41.	Wyspy Świętego Tomasza i Książęca			2.2.2.41.
			2.2.2.42.	Senegal			2.2.2.42.
			2.2.2.43.	Seszele			2.2.2.43.
			2.2.2.44.	Sierra Leone			2.2.2.44.
			2.2.2.45.	Somalia			2.2.2.45.
			2.2.2.46.	Republika Południowej Afryki			2.2.2.46.
			2.2.2.47.	Sudan			2.2.2.47.
			2.2.2.48.	Sudan Południowy			2.2.2.48.
			2.2.2.49.	Suazi			2.2.2.49.
			2.2.2.50.	Togo			2.2.2.50.
			2.2.2.51.	Tunezja			2.2.2.51.
			2.2.2.52.	Uganda			2.2.2.52.

Kraj/miejsce urodzenia				POB.L.	POB.M.	POB.H.
			2.2.2.53.	Tanzania		2.2.2.53.
			2.2.2.54.	Sahara Zachodnia		2.2.2.54.
			2.2.2.55.	Zambia		2.2.2.55.
			2.2.2.56.	Zimbabwe		2.2.2.56.
			2.2.2.57.	Inny kraj w Afryce		2.2.2.57.
		2.2.3.	Karaiby, Ameryka Południowa lub Środkowa		2.2.3.	2.2.3.
			2.2.3.01.	Anguilla		2.2.3.01.
			2.2.3.02.	Antigua i Barbuda		2.2.3.02.
			2.2.3.03.	Argentyna		2.2.3.03.
			2.2.3.04.	Aruba		2.2.3.04.
			2.2.3.05.	Bahamy		2.2.3.05.
			2.2.3.06.	Barbados		2.2.3.06.
			2.2.3.07.	Belize		2.2.3.07.
			2.2.3.08.	Boliwia		2.2.3.08.
			2.2.3.09.	Brazylia		2.2.3.09.
			2.2.3.10.	Brytyjskie Wyspy Dziewicze		2.2.3.10.
			2.2.3.11.	Kajmany		2.2.3.11.
			2.2.3.12.	Chile		2.2.3.12.
			2.2.3.13.	Kolumbia		2.2.3.13.
			2.2.3.14.	Kostaryka		2.2.3.14.
			2.2.3.15.	Kuba		2.2.3.15.
			2.2.3.16.	Curaçao		2.2.3.16.
			2.2.3.17.	Dominika		2.2.3.17.
			2.2.3.18.	Dominikana		2.2.3.18.
			2.2.3.19.	Ekwador		2.2.3.19.
			2.2.3.20.	Salwador		2.2.3.20.
			2.2.3.21.	Falklandy (Malwiny)		2.2.3.21.
			2.2.3.22.	Grenada		2.2.3.22.
			2.2.3.23.	Gwatemala		2.2.3.23.
			2.2.3.24.	Gujana		2.2.3.24.
			2.2.3.25.	Haiti		2.2.3.25.
			2.2.3.26.	Honduras		2.2.3.26.

Kraj/miejsce urodzenia				POB.L.	POB.M.	POB.H.
		2.2.3.27.	Jamajka			2.2.3.27.
		2.2.3.28.	Meksyk			2.2.3.28.
		2.2.3.29.	Montserrat			2.2.3.29.
		2.2.3.30.	Nikaragua			2.2.3.30.
		2.2.3.31.	Panama			2.2.3.31.
		2.2.3.32.	Paragwaj			2.2.3.32.
		2.2.3.33.	Peru			2.2.3.33.
		2.2.3.34.	Saint-Barthélemy			2.2.3.34.
		2.2.3.35.	Saint Kitts i Nevis			2.2.3.35.
		2.2.3.36.	Saint Lucia			2.2.3.36.
		2.2.3.37.	Saint Martin (FR)			2.2.3.37.
		2.2.3.38.	St Maarten (NL)			2.2.3.38.
		2.2.3.39.	Saint Vincent i Grenadyny			2.2.3.39.
		2.2.3.40.	Surinam			2.2.3.40.
		2.2.3.41.	Trynidad i Tobago			2.2.3.41.
		2.2.3.42.	Turks i Caicos			2.2.3.42.
		2.2.3.43.	Urugwaj			2.2.3.43.
		2.2.3.44.	Wenezuela			2.2.3.44.
		2.2.3.45.	Inny kraj na Karaibach, w Ameryce Południowej lub Środkowej			2.2.3.45.
	2.2.4.	Ameryka Północna			2.2.4.	2.2.4.
		2.2.4.01.	Kanada			2.2.4.01.
		2.2.4.02.	Grenlandia			2.2.4.02.
		2.2.4.03.	Stany Zjednoczone Ameryki			2.2.4.03.
		2.2.4.04.	Bermudy			2.2.4.04.
		2.2.4.05.	Saint-Pierre i Miquelon			2.2.4.05.
		2.2.4.06.	Inny kraj w Ameryce Północnej			2.2.4.06.
	2.2.5.	Azja			2.2.5.	2.2.5.
		2.2.5.01.	Afganistan			2.2.5.01.
		2.2.5.02.	Armenia			2.2.5.02.
		2.2.5.03.	Azerbejdżan			2.2.5.03.
		2.2.5.04.	Bahrajn			2.2.5.04.
		2.2.5.05.	Bangladesz			2.2.5.05.

Kraj/miejsce urodzenia				POB.L.	POB.M.	POB.H.
			2.2.5.06.	Bhutan		2.2.5.06.
			2.2.5.07.	Brunei		2.2.5.07.
			2.2.5.08.	Kambodża		2.2.5.08.
			2.2.5.09.	Chiny		2.2.5.09.
			2.2.5.10.	Gruzja		2.2.5.10.
			2.2.5.11.	Indie		2.2.5.11.
			2.2.5.12.	Indonezja		2.2.5.12.
			2.2.5.13.	Irak		2.2.5.13.
			2.2.5.14.	Iran		2.2.5.14.
			2.2.5.15.	Izrael		2.2.5.15.
			2.2.5.16.	Japonia		2.2.5.16.
			2.2.5.17.	Jordania		2.2.5.17.
			2.2.5.18.	Kazachstan		2.2.5.18.
			2.2.5.19.	Korea Północna		2.2.5.19.
			2.2.5.20.	Korea Południowa		2.2.5.20.
			2.2.5.21.	Kuwejt		2.2.5.21.
			2.2.5.22.	Kirgistan		2.2.5.22.
			2.2.5.23.	Laos		2.2.5.23.
			2.2.5.24.	Liban		2.2.5.24.
			2.2.5.25.	Malezja		2.2.5.25.
			2.2.5.26.	Malediwy		2.2.5.26.
			2.2.5.27.	Mongolia		2.2.5.27.
			2.2.5.28.	Mjanma		2.2.5.28.
			2.2.5.29.	Nepal		2.2.5.29.
			2.2.5.30.	Oman		2.2.5.30.
			2.2.5.31.	Pakistan		2.2.5.31.
			2.2.5.32.	Filipiny		2.2.5.32.
			2.2.5.33.	Katar		2.2.5.33.
			2.2.5.34.	Arabia Saudyjska		2.2.5.34.
			2.2.5.35.	Singapur		2.2.5.35.
			2.2.5.36.	Sri Lanka		2.2.5.36.
			2.2.5.37.	Syria		2.2.5.37.

Kraj/miejsce urodzenia				POB.L.	POB.M.	POB.H.
			2.2.5.38. Tajwan			2.2.5.38.
			2.2.5.39. Tadżykistan			2.2.5.39.
			2.2.5.40. Tajlandia			2.2.5.40.
			2.2.5.41. Timor Wschodni			2.2.5.41.
			2.2.5.42. Turkmenistan			2.2.5.42.
			2.2.5.43. Zjednoczone Emiraty Arabskie			2.2.5.43.
			2.2.5.44. Uzbekistan			2.2.5.44.
			2.2.5.45. Wietnam			2.2.5.45.
			2.2.5.46. Palestyna			2.2.5.46.
			2.2.5.47. Jemen			2.2.5.47.
			2.2.5.48. Inny kraj w Azji			2.2.5.48.
		2.2.6.	Oceania		2.2.6.	2.2.6.
			2.2.6.01. Australia			2.2.6.01.
			2.2.6.02. Sfederowane Stany Mikronezji			2.2.6.02.
			2.2.6.03. Wyspy Cooka (NZ)			2.2.6.03.
			2.2.6.04. Fidzi			2.2.6.04.
			2.2.6.05. Polinezja Francuska			2.2.6.05.
			2.2.6.06. Francuskie Terytoria Południowe			2.2.6.06.
			2.2.6.07. Kiribati			2.2.6.07.
			2.2.6.08. Wyspy Marshalla			2.2.6.08.
			2.2.6.09. Nauru			2.2.6.09.
			2.2.6.10. Nowa Kaledonia			2.2.6.10.
			2.2.6.11. Nowa Zelandia			2.2.6.11.
			2.2.6.12. Palau			2.2.6.12.
			2.2.6.13. Papua-Nowa Gwinea			2.2.6.13.
			2.2.6.14. Samoa			2.2.6.14.
			2.2.6.15. Wyspy Salomona			2.2.6.15.
			2.2.6.16. Tonga			2.2.6.16.
			2.2.6.17. Tuvalu			2.2.6.17.
			2.2.6.18. Pitcairn			2.2.6.18.
			2.2.6.19. Vanuatu			2.2.6.19.

Kraj/miejsce urodzenia				POB.L.	POB.M.	POB.H.
		2.2.6.20.	Wallis i Futuna			2.2.6.20.
		2.2.6.21.	Inny kraj w Oceanii			2.2.6.21.
3.	Inny			3.	3.	3.
4.	Nieustalony			4.	4.	4.

(*) Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

Poziomy i kategorie podziału w ramach tematu „Kraj/miejsce urodzenia” służą do podziału wszelkich grup i podgrup odnoszących się do osób.

Wykaz krajów w podziale w ramach tematu „Kraj/miejsce urodzenia” ma zastosowanie wyłącznie do celów statystycznych.

Temat: Kraj posiadanego obywatelstwa

„Obywatelstwo” definiuje się jako szczególną więź prawną pomiędzy osobą a jej państwem, nabytą poprzez urodzenie lub naturalizację, niezależnie od tego, czy odbywa się ona poprzez deklarację, wybór, małżeństwo lub w inny sposób zgodny z prawem krajowym.

Osobę posiadającą obywatelstwo dwóch lub więcej krajów klasyfikuje się do jednego kraju, określanego według następującej kolejności:

1. kraj zgłaszający lub
2. jeśli dana osoba nie posiada obywatelstwa kraju zgłaszającego: inne państwo członkowskie UE lub
3. jeśli dana osoba nie posiada obywatelstwa innego państwa członkowskiego UE: inny kraj spoza Unii Europejskiej.

W przypadkach podwójnego obywatelstwa, kiedy oba kraje są członkami Unii Europejskiej, ale kraj zgłaszający nie jest żadnym z nich, państwa członkowskie określają, którego kraju obywatelstwo należy przypisać.

„Państwo członkowskie UE” oznacza kraj, który jest członkiem Unii Europejskiej w dniu 1 stycznia 2021 r.

W przypadku krajów zgłaszających będących państwami członkowskimi UE nie ma zastosowania podkategoria kategorii „Obywatelstwo państwa członkowskiego UE innego niż kraj zgłaszający” (COC.H.2.1.) odnosząca się do ich państwa członkowskiego. W przypadku krajów zgłaszających niebędących państwami członkowskimi UE kategorię „Obywatelstwo państwa członkowskiego UE innego niż kraj zgłaszający” (COC.L.2.1. COC.M.2.1. COC.H.2.1.) zastępuje się kategorią „Obywatelstwo państwa członkowskiego UE”.

Osoby niebędące obywatelami żadnego kraju ani bezpaństwowcami oraz posiadające niektóre, lecz nie wszystkie prawa i obowiązki związane z obywatelstwem, są klasyfikowane jako „Uznani nieobywatele” (COC.H. 2.2.1.20.).

Kraj posiadanego obywatelstwa				COCL.	COC.M.	COCH.
0.	Ogółem			0.	0.	0.
1.	Obywatelstwo kraju zgłaszającego			1.	1.	1.
2.	Obywatelstwo kraju innego niż zgłaszający			2.	2.	2.
	2.1.	Obywatelstwo państwa członkowskiego UE innego niż kraj zgłaszający		2.1.	2.1.	2.1.
		2.1.01.	Belgia			2.1.01.
		2.1.02.	Bułgaria			2.1.02.
		2.1.03.	Republika Czeska			2.1.03.
		2.1.04.	Dania			2.1.04.
		2.1.05.	Niemcy			2.1.05.

Kraj posiadanego obywatelstwa			COCL.	COCM.	COCH.
	2.1.06.	Estonia			2.1.06.
	2.1.07.	Irlandia			2.1.07.
	2.1.08.	Grecja			2.1.08.
	2.1.09.	Hiszpania			2.1.09.
	2.1.10.	Francja			2.1.10.
	2.1.11.	Chorwacja			2.1.11.
	2.1.12.	Włochy			2.1.12.
	2.1.13.	Cypr			2.1.13.
	2.1.14.	Łotwa			2.1.14.
	2.1.15.	Litwa			2.1.15.
	2.1.16.	Luksemburg			2.1.16.
	2.1.17.	Węgry			2.1.17.
	2.1.18.	Malta			2.1.18.
	2.1.19.	Niderlandy			2.1.19.
	2.1.20.	Austria			2.1.20.
	2.1.21.	Polska			2.1.21.
	2.1.22.	Portugalia			2.1.22.
	2.1.23.	Rumunia			2.1.23.
	2.1.24.	Słowenia			2.1.24.
	2.1.25.	Słowacja			2.1.25.
	2.1.26.	Finlandia			2.1.26.
	2.1.27.	Szwecja			2.1.27.
	2.1.28.	Wielka Brytania			2.1.28.
	2.2.	Obywatelstwo kraju niebędącego członkiem UE	2.2.	2.2.	2.2.
	2.2.1.	Inny kraj europejski		2.2.1.	2.2.1.
		2.2.1.01. Albania			2.2.1.01.
		2.2.1.02. Andora			2.2.1.02.
		2.2.1.03. Białoruś			2.2.1.03.
		2.2.1.04. była jugosłowiańska republika Macedonii			2.2.1.04.
		2.2.1.05. Islandia			2.2.1.05.
		2.2.1.06. Kosowo (*)			2.2.1.06.
		2.2.1.07. Liechtenstein			2.2.1.07.

Kraj posiadanego obywatelstwa				COCL.	COCM.	COCH.
			2.2.1.08.	Mołdawia		2.2.1.08.
			2.2.1.09.	Monako		2.2.1.09.
			2.2.1.10.	Czarnogóra		2.2.1.10.
			2.2.1.11.	Norwegia		2.2.1.11.
			2.2.1.12.	Bośnia i Hercegowina		2.2.1.12.
			2.2.1.13.	Federacja Rosyjska		2.2.1.13.
			2.2.1.14.	San Marino		2.2.1.14.
			2.2.1.15.	Serbia		2.2.1.15.
			2.2.1.16.	Szwajcaria		2.2.1.16.
			2.2.1.17.	Turcja		2.2.1.17.
			2.2.1.18.	Ukraina		2.2.1.18.
			2.2.1.19.	Państwo Watykańskie		2.2.1.19.
			2.2.1.20.	Uznani nieobywatele		2.2.1.20.
			2.2.1.21.	Inne państwo w Europie		2.2.1.21.
		2.2.2.	Kraj w Afryce		2.2.2.	2.2.2.
			2.2.2.01.	Algieria		2.2.2.01.
			2.2.2.02.	Angola		2.2.2.02.
			2.2.2.03.	Benin		2.2.2.03.
			2.2.2.04.	Botswana		2.2.2.04.
			2.2.2.05.	Burkina Faso		2.2.2.05.
			2.2.2.06.	Burundi		2.2.2.06.
			2.2.2.07.	Kamerun		2.2.2.07.
			2.2.2.08.	Republika Zielonego Przylądka		2.2.2.08.
			2.2.2.09.	Republika Środkowoafrykańska		2.2.2.09.
			2.2.2.10.	Czad		2.2.2.10.
			2.2.2.11.	Komory		2.2.2.11.
			2.2.2.12.	Kongo		2.2.2.12.
			2.2.2.13.	Wybrzeże Kości Słoniowej		2.2.2.13.
			2.2.2.14.	Demokratyczna Republika Konga		2.2.2.14.
			2.2.2.15.	Dżibuti		2.2.2.15.
			2.2.2.16.	Egipt		2.2.2.16.
			2.2.2.17.	Gwinea Równikowa		2.2.2.17.

Kraj posiadanego obywatelstwa				COCL.	COCM.	COCH.
			2.2.2.18.	Erytrea		2.2.2.18.
			2.2.2.19.	Etiopia		2.2.2.19.
			2.2.2.20.	Gabon		2.2.2.20.
			2.2.2.21.	Gambia		2.2.2.21.
			2.2.2.22.	Ghana		2.2.2.22.
			2.2.2.23.	Gwinea		2.2.2.23.
			2.2.2.24.	Gwinea Bissau		2.2.2.24.
			2.2.2.25.	Kenia		2.2.2.25.
			2.2.2.26.	Lesotho		2.2.2.26.
			2.2.2.27.	Liberia		2.2.2.27.
			2.2.2.28.	Libia		2.2.2.28.
			2.2.2.29.	Madagaskar		2.2.2.29.
			2.2.2.30.	Malawi		2.2.2.30.
			2.2.2.31.	Mali		2.2.2.31.
			2.2.2.32.	Mauretania		2.2.2.32.
			2.2.2.33.	Mauritius		2.2.2.33.
			2.2.2.34.	Maroko		2.2.2.34.
			2.2.2.35.	Mozambik		2.2.2.35.
			2.2.2.36.	Namibia		2.2.2.36.
			2.2.2.37.	Niger		2.2.2.37.
			2.2.2.38.	Nigeria		2.2.2.38.
			2.2.2.39.	Rwanda		2.2.2.39.
			2.2.2.40.	Wyspy Świętego Tomasza i Książęca		2.2.2.40.
			2.2.2.41.	Senegal		2.2.2.41.
			2.2.2.42.	Seszele		2.2.2.42.
			2.2.2.43.	Sierra Leone		2.2.2.43.
			2.2.2.44.	Somalia		2.2.2.44.
			2.2.2.45.	Republika Południowej Afryki		2.2.2.45.
			2.2.2.46.	Sudan		2.2.2.46.
			2.2.2.47.	Sudan Południowy		2.2.2.47.
			2.2.2.48.	Suazi		2.2.2.48.
			2.2.2.49.	Togo		2.2.2.49.

Kraj posiadanego obywatelstwa				COCL.	COCM.	COCH.
			2.2.2.50.	Tunezja		2.2.2.50.
			2.2.2.51.	Uganda		2.2.2.51.
			2.2.2.52.	Tanzania		2.2.2.52.
			2.2.2.53.	Sahara Zachodnia		2.2.2.53.
			2.2.2.54.	Zambia		2.2.2.54.
			2.2.2.55.	Zimbabwe		2.2.2.55.
			2.2.2.56.	Inny kraj w Afryce		2.2.2.56.
		2.2.3.	Kraj na Karaibach, w Ameryce Południowej lub Środkowej		2.2.3.	2.2.3.
			2.2.3.01.	Antigua i Barbuda		2.2.3.01.
			2.2.3.02.	Argentyna		2.2.3.02.
			2.2.3.03.	Aruba		2.2.3.03.
			2.2.3.04.	Bahamy		2.2.3.04.
			2.2.3.05.	Barbados		2.2.3.05.
			2.2.3.06.	Belize		2.2.3.06.
			2.2.3.07.	Boliwia		2.2.3.07.
			2.2.3.08.	Brazylia		2.2.3.08.
			2.2.3.09.	Chile		2.2.3.09.
			2.2.3.10.	Kolumbia		2.2.3.10.
			2.2.3.11.	Kostaryka		2.2.3.11.
			2.2.3.12.	Kuba		2.2.3.12.
			2.2.3.13.	Curaçao		2.2.3.13.
			2.2.3.14.	Dominika		2.2.3.14.
			2.2.3.15.	Dominikana		2.2.3.15.
			2.2.3.16.	Ekwador		2.2.3.16.
			2.2.3.17.	Salwador		2.2.3.17.
			2.2.3.18.	Grenada		2.2.3.18.
			2.2.3.19.	Gwatemala		2.2.3.19.
			2.2.3.20.	Gujana		2.2.3.20.
			2.2.3.21.	Haiti		2.2.3.21.
			2.2.3.22.	Honduras		2.2.3.22.
			2.2.3.23.	Jamajka		2.2.3.23.
			2.2.3.24.	Meksyk		2.2.3.24.

Kraj posiadanego obywatelstwa				COCL.	COCM.	COCH.
			2.2.3.25.	Nikaragua		2.2.3.25.
			2.2.3.26.	Panama		2.2.3.26.
			2.2.3.27.	Paragwaj		2.2.3.27.
			2.2.3.28.	Peru		2.2.3.28.
			2.2.3.29.	Saint Kitts i Nevis		2.2.3.29.
			2.2.3.30.	Saint Lucia		2.2.3.30.
			2.2.3.31.	St Maarten (NL)		2.2.3.31.
			2.2.3.32.	Saint Vincent i Grenadyny		2.2.3.32.
			2.2.3.33.	Surinam		2.2.3.33.
			2.2.3.34.	Trynidad i Tobago		2.2.3.34.
			2.2.3.35.	Urugwaj		2.2.3.35.
			2.2.3.36.	Wenezuela		2.2.3.36.
			2.2.3.37.	Inny kraj na Karaibach, w Ameryce Południowej lub Środkowej		2.2.3.37.
		2.2.4.	Kraj w Ameryce Północnej			2.2.4.
			2.2.4.01.	Kanada		2.2.4.01.
			2.2.4.02.	Stany Zjednoczone Ameryki		2.2.4.02.
			2.2.4.03.	Inny kraj w Ameryce Północnej		2.2.4.03.
		2.2.5.	Kraj w Azji			2.2.5.
			2.2.5.01.	Afganistan		2.2.5.01.
			2.2.5.02.	Armenia		2.2.5.02.
			2.2.5.03.	Azerbejdżan		2.2.5.03.
			2.2.5.04.	Bahrajn		2.2.5.04.
			2.2.5.05.	Bangladesz		2.2.5.05.
			2.2.5.06.	Bhutan		2.2.5.06.
			2.2.5.07.	Brunei		2.2.5.07.
			2.2.5.08.	Kambodża		2.2.5.08.
			2.2.5.09.	Chiny		2.2.5.09.
			2.2.5.10.	Gruzja		2.2.5.10.
			2.2.5.11.	Indie		2.2.5.11.
			2.2.5.12.	Indonezja		2.2.5.12.
			2.2.5.13.	Irak		2.2.5.13.
			2.2.5.14.	Iran		2.2.5.14.

Kraj posiadanego obywatelstwa				COCL.	COCM.	COCH.
			2.2.5.15.	Izrael		2.2.5.15.
			2.2.5.16.	Japonia		2.2.5.16.
			2.2.5.17.	Jordania		2.2.5.17.
			2.2.5.18.	Kazachstan		2.2.5.18.
			2.2.5.19.	Korea Północna		2.2.5.19.
			2.2.5.20.	Korea Południowa		2.2.5.20.
			2.2.5.21.	Kuwejt		2.2.5.21.
			2.2.5.22.	Kirgistan		2.2.5.22.
			2.2.5.23.	Laos		2.2.5.23.
			2.2.5.24.	Liban		2.2.5.24.
			2.2.5.25.	Malezja		2.2.5.25.
			2.2.5.26.	Malediwy		2.2.5.26.
			2.2.5.27.	Mongolia		2.2.5.27.
			2.2.5.28.	Mjanma/Birma		2.2.5.28.
			2.2.5.29.	Nepal		2.2.5.29.
			2.2.5.30.	Oman		2.2.5.30.
			2.2.5.31.	Pakistan		2.2.5.31.
			2.2.5.32.	Filipiny		2.2.5.32.
			2.2.5.33.	Katar		2.2.5.33.
			2.2.5.34.	Arabia Saudyjska		2.2.5.34.
			2.2.5.35.	Singapur		2.2.5.35.
			2.2.5.36.	Sri Lanka		2.2.5.36.
			2.2.5.37.	Syria		2.2.5.37.
			2.2.5.38.	Tajwan		2.2.5.38.
			2.2.5.39.	Tadżykistan		2.2.5.39.
			2.2.5.40.	Tajlandia		2.2.5.40.
			2.2.5.41.	Timor Wschodni		2.2.5.41.
			2.2.5.42.	Turkmenistan		2.2.5.42.
			2.2.5.43.	Zjednoczone Emiraty Arabskie		2.2.5.43.
			2.2.5.44.	Uzbekistan		2.2.5.44.
			2.2.5.45.	Wietnam		2.2.5.45.
			2.2.5.46.	Palestyna		2.2.5.46.
			2.2.5.47.	Jemen		2.2.5.47.

Kraj posiadanego obywatelstwa				COCL.	COCM.	COCH.
		2.2.5.48.	Inny kraj w Azji			2.2.5.48.
	2.2.6.	Kraj w Oceanii			2.2.6.	2.2.6.
		2.2.6.01.	Australia			2.2.6.01.
		2.2.6.02.	Sfederowane Stany Mikronezji			2.2.6.02.
		2.2.6.03.	Fidzi			2.2.6.03.
		2.2.6.04.	Kiribati			2.2.6.04.
		2.2.6.05.	Wyspy Marshalla			2.2.6.05.
		2.2.6.06.	Nauru			2.2.6.06.
		2.2.6.07.	Nowa Zelandia			2.2.6.07.
		2.2.6.08.	Palau			2.2.6.08.
		2.2.6.09.	Papua-Nowa Gwinea			2.2.6.09.
		2.2.6.10.	Samoa			2.2.6.10.
		2.2.6.11.	Wyspy Salomona			2.2.6.11.
		2.2.6.12.	Tonga			2.2.6.12.
		2.2.6.13.	Tuvalu			2.2.6.13.
		2.2.6.14.	Vanuatu			2.2.6.14.
		2.2.6.15.	Inny kraj w Oceanii			2.2.6.15.
3.	Bezpaństwowcy			3.	3.	3.
4.	Nieustalone			4.	4.	4.

(*) Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

Poziomy i kategorie podziału w ramach tematu „Kraj posiadanego obywatelstwa” służą do podziału wszelkich grup i podgrup odnoszących się do osób.

Wykaz krajów w podziale w ramach tematu „Kraj posiadanego obywatelstwa” ma zastosowanie wyłącznie do celów statystycznych.

Temat: Czy osoba kiedykolwiek mieszkała za granicą oraz rok przyjazdu do kraju (od 1980 r.)

Rokiem przyjazdu jest rok kalendarzowy, w którym osoba po raz ostatni ustanowiła swoje miejsce zamieszkania w kraju. Należy podać rok ostatniego przyjazdu do kraju, a nie rok pierwszego przyjazdu (tzn. w temacie „Rok przyjazdu do kraju” nie ma informacji o przerywanych pobytach).

Poziomy i kategorie podziału „Rok przyjazdu do kraju w 2010 r. lub później” odnoszą się do najnowszych międzynarodowych migracji od 2010 r.

Rok przyjazdu do kraju od 2010 r.		YAT.
0.	Ogółem	0.
1.	Osoby, które kiedykolwiek mieszkały za granicą i przybyły w 2010 r. lub później	1.
2.	Osoby, które mieszkały za granicą i przybyły w 2009 r. lub wcześniej, lub nigdy nie mieszkały za granicą	2.
3.	Nieustalone	3.

Kategorie podziału w ramach tematu „Rok przyjazdu do kraju od 2010 r.” służą do podziału wszelkich grup i podgrup odnoszących się do osób.

Poziomy i kategorie podziału w ramach tematu „Rok przybycia do kraju od 1980 r.” odnoszą się do międzynarodowych migracji od 1980 r.

Dane dla 2021 r. odnoszą się do okresu od 1 stycznia 2021 r. do dnia referencyjnego.

Rok przyjazdu do kraju od 1980 r.			YAEL.	YAEH.
0.	Ogółem		0.	0.
1.	Osoby, które kiedykolwiek mieszkały za granicą i przybyły w 1980 r. lub później		1.	1.
	1.1.	Od 2020 r. do 2021 r.	1.1.	1.1.
		1.1.1. 2021 r.		1.1.1.
		1.1.2. 2020 r.		1.1.2.
	1.2.	Od 2015 r. do 2019 r.	1.2.	1.2.
		1.2.1. 2019 r.		1.2.1.
		1.2.2. 2018 r.		1.2.2.
		1.2.3. 2017 r.		1.2.3.
		1.2.4. 2016 r.		1.2.4.
		1.2.5. 2015 r.		1.2.5.
	1.3.	Od 2010 r. do 2014 r.	1.3.	1.3.
		1.3.1. 2014 r.		1.3.1.
		1.3.2. 2013 r.		1.3.2.
		1.3.3. 2012 r.		1.3.3.
		1.3.4. 2011 r.		1.3.4.
		1.3.5. 2010 r.		1.3.5.
	1.4.	Od 2005 r. do 2009 r.	1.4.	1.4.
		1.4.1. 2009 r.		1.4.1.
		1.4.2. 2008 r.		1.4.2.
		1.4.3. 2007 r.		1.4.3.
		1.4.4. 2006 r.		1.4.4.
		1.4.5. 2005 r.		1.4.5.
	1.5.	Od 2000 r. do 2004 r.	1.5.	1.5.
	1.6.	Od 1995 r. do 1999 r.	1.6.	1.6.
	1.7.	Od 1990 r. do 1994 r.	1.7.	1.7.
	1.8.	Od 1985 r. do 1989 r.	1.8.	1.8.
	1.9.	Od 1980 r. do 1984 r.	1.9.	1.9.
2.	Osoby, które mieszkały za granicą i przybyły w 1979 r. lub wcześniej, lub nigdy nie mieszkały za granicą		2.	2.
3.	Nieustalony		3.	3.

Poziomy i kategorie podziału w ramach tematu „Rok przyjazdu do kraju od 1980 r.” służą do podziału wszelkich grup i podgrup odnoszących się do osób.

Temat: Poprzednie miejsce zamieszkania i data przybycia do obecnego miejsca zamieszkania; lub miejsce zamieszkania na rok przed spisem powszechnym

Należy podać informację o relacji aktualnego miejsca zamieszkania do miejsca zamieszkania na rok przed spisem powszechnym.

W podziale w ramach tematu „Miejsce zamieszkania na rok przed spisem powszechnym” każda zmiana miejsca zamieszkania odnosi się do okresu od roku przed dniem referencyjnym do dnia referencyjnego. Przeprowadzkę w ramach tego samego obszaru LAU2 należy uznać za przeprowadzkę w ramach samego obszaru NUTS 3.

Dzieci w wieku poniżej 1 roku klasyfikuje się w kategorii „Nie dotyczy” (ROY.4.).

Kraje gromadzące informacje dotyczące tematu „Poprzednie miejsce zamieszkania i data przybycia do obecnego miejsca zamieszkania” klasyfikują osoby, które zmieniły miejsce zamieszkania więcej niż raz w ciągu roku przed dniem referencyjnym, zgodnie z ich poprzednim miejscem zamieszkania, tj. miejscem zamieszkania, z którego przeniosły się do aktualnego miejsca zamieszkania.

Miejsce zamieszkania na rok przed spisem powszechnym			ROY.
0.	Ogółem		0.
1.	Bez zmiany miejsca zamieszkania		1.
2.	Zmiana miejsca zamieszkania		2.
	2.1.	Przemieszczenia na terytorium kraju zgłaszającego	2.1.
	2.1.1.	Miejsce zamieszkania na rok przed spisem powszechnym na obszarze NUTS 3 zgodnym z aktualnym miejscem zamieszkania	2.1.1.
	2.1.2.	Miejsce zamieszkania na rok przed spisem powszechnym poza obszarem NUTS 3, w którym znajduje się aktualne miejsce zamieszkania	2.1.2.
	2.2.	Przemieszczenia spoza terytorium kraju zgłaszającego	2.2.
3.	Nieustalone		3.
4.	Nie dotyczy		4.

Poziomy i kategorie podziału w ramach tematu „Miejsce zamieszkania na rok przed spisem powszechnym” służą do podziału wszelkich grup i podgrup odnoszących się do osób.

Temat: Pozycja osoby w rodzinie

Rodzina biologiczna jest definiowana w wąskim znaczeniu, jako dwie lub więcej osób należących do tego samego gospodarstwa domowego i związanych ze sobą jako mąż i żona, partnerzy w zarejestrowanych związkach partnerskich, partnerzy w związkach kohabitacyjnych lub jako rodzic i dziecko. Rodzina obejmuje zatem pary bezdzietne, pary z jednym dzieckiem lub większą liczbą dzieci lub samotnych rodziców z jednym lub większą liczbą dzieci. Według tej definicji rodziny brane są pod uwagę tylko relacje pierwszego stopnia między dziećmi i dorosłymi, a więc między rodzicami a dziećmi.

Dziecko (syn/córka) to biologiczny lub przysposobiony syn, biologiczna lub przysposobiona córka, pasierb lub pasierbica (niezależnie od wieku lub stanu cywilnego), mający(-a) miejsce zamieszkania w gospodarstwie domowym co najmniej jednego z rodziców, nieposiadające partnera ani własnych dzieci w tym samym gospodarstwie domowym. Nie uwzględnia się dzieci w rodzinie zastępczej. Syn lub córka mieszkające z małżonkiem, zarejestrowanym partnerem, partnerem w związku kohabitacyjnym lub z jednym własnym dzieckiem bądź z większą liczbą własnych dzieci, nie jest uważany(-a) za dziecko. W przypadku dziecka, które zamieszkuje naprzemiennie w dwóch gospodarstwach domowych (np. jeśli rodzice dziecka są rozwiedzeni), za jego gospodarstwo domowe uznaje się to, w którym dziecko spędza większość czasu. Jeśli dziecko spędza jednakową ilość czasu u każdego z rodziców, za jego gospodarstwo domowe uznaje się to, w którym dziecko znajduje się w dniu krytycznym spisu lub, alternatywnie, gospodarstwo domowe w którym dziecko ma swoje miejsce zameldowania.

Za „partnerów” uznaje się pary małżeńskie, pary w zarejestrowanych związkach partnerskich i pary w związkach kohabitacyjnych. „Zarejestrowany związek partnerski” jest definiowany zgodnie ze specyfikacjami technicznymi tematu „Stan cywilny prawny”.

Za partnerów w „związkach kohabitacyjnych” uważa się dwie osoby, które:

- należą do tego samego gospodarstwa domowego, oraz
- są ze sobą w związku analogicznym do małżeńskiego, oraz
- nie zawarły ze sobą związku małżeńskiego ani zarejestrowanego związku partnerskiego.

„Gospodarstwa domowe, w których dziadkowie wychowują wnuki” (gospodarstwa domowe składające się z dziadka, babci lub obojga dziadków oraz z jednego lub więcej wnuków, bez któregośkolwiek z rodziców tych wnuków) nie są objęte definicją rodziny.

Pozycja osoby w rodzinie		FST.L.	FST.M.	FST.H.
0.	Ogółem	0.	0.	0.
1.	Partnerzy	1.	1.	1.
	1.1. Osoby pozostające w związku małżeńskim lub zarejestrowanym związku partnerskim		1.1.	1.1.
	1.1.1. Osoby pozostające w związku małżeńskim lub zarejestrowanym związku partnerskim z osobą przeciwnej płci			1.1.1.
	1.1.2. Osoby pozostające w związku małżeńskim lub zarejestrowanym związku partnerskim z osobą tej samej płci			1.1.2.
	1.2. Partnerzy w związkach kohabitacyjnych		1.2.	1.2.
2.	Samotni rodzice	2.	2.	2.
3.	Synowie/córki	3.	3.	3.
	3.1. Dzieci osób innych niż samotni rodzice		3.1.	3.1.
	3.2. Dzieci samotnych rodziców		3.2.	3.2.
4.	Nieustalona	4.	4.	4.
5.	Nie dotyczy – osoby poza rodziną biologiczną	5.	5.	5.

Poziomy i kategorie podziału w ramach tematu „Pozycja osoby w rodzinie” służą do podziału wszelkich grup i podgrup odnoszących się do osób.

Temat: Typ rodziny biologicznej

Specyfikacje pojęć dotyczących rodziny i definicje terminów „rodzina biologiczna”, „dziecko”, „para” i „związek kohabitacyjny” podane dla tematu „Pozycja osoby w rodzinie” mają zastosowanie także do tematu „Typ rodziny biologicznej”.

Typ rodziny biologicznej		TFN.L.	TFN.H.
0.	Ogółem	0.	0.
1.	Rodziny par pozostających w związkach małżeńskich lub w zarejestrowanych związkach partnerskich	1.	1.
	1.1. Rodziny par pozostających w związkach małżeńskich lub w zarejestrowanych związkach partnerskich bez wspólnie zamieszkujących dzieci		1.1.
	1.1.1. Rodziny par mąż-żona		1.1.1.
	1.1.2. Rodziny par pozostających w związkach małżeńskich lub w zarejestrowanych związkach partnerskich tej samej płci		1.1.2.

Typ rodziny biologicznej			TFN.L.	TFN.H.
1.2.	Rodziny par pozostających w związkach małżeńskich lub w zarejestrowanych związkach partnerskich z co najmniej jednym wspólnie zamieszkującym dzieckiem poniżej 25 roku życia			1.2.
	1.2.1.	Rodziny par mąż-żona		1.2.1.
	1.2.2.	Rodziny par pozostających w związkach małżeńskich lub w zarejestrowanych związkach partnerskich tej samej płci		1.2.2.
1.3.	Rodziny par pozostających w związkach małżeńskich lub w zarejestrowanych związkach partnerskich, w których najmłodszy(-a) wspólnie zamieszkujący(-a) syn/córka ma co najmniej 25 lat			1.3.
	1.3.1.	Rodziny par mąż-żona		1.3.1.
	1.3.2.	Rodziny par pozostających w związkach małżeńskich lub w zarejestrowanych związkach partnerskich tej samej płci		1.3.2.
2.	Rodziny par w związkach kohabitacyjnych		2.	2.
	2.1.	Pary w związkach kohabitacyjnych bez wspólnie zamieszkujących dzieci		2.1.
	2.2.	Pary w związkach kohabitacyjnych z co najmniej jednym wspólnie zamieszkującym dzieckiem poniżej 25 roku życia		2.2.
	2.3.	Pary w związkach kohabitacyjnych, w których najmłodszy(-a) wspólnie zamieszkujący(-a) syn/córka ma co najmniej 25 lat		2.3.
3.	Rodziny samotnych ojców		3.	3.
	3.1.	Rodziny samotnych ojców z co najmniej jednym wspólnie zamieszkującym dzieckiem poniżej 25 roku życia		3.1.
	3.2.	Rodziny samotnych ojców, w których najmłodszy(-a) wspólnie zamieszkujący(-a) syn/córka ma co najmniej 25 lat		3.2.
4.	Rodziny samotnych matek		4.	4.
	4.1.	Rodziny samotnych matek z co najmniej jednym wspólnie zamieszkującym dzieckiem poniżej 25 roku życia		4.1.
	4.2.	Rodziny samotnych matek, w których najmłodszy(-a) wspólnie zamieszkujący(-a) syn/córka ma co najmniej 25 lat		4.2.

Poziomy i kategorie podziału w ramach tematu „Rodzaj rodziny biologicznej” służą do podziału grupy „rodzin biologicznych” i wszelkich grup cząstkowych.

Temat: Wielkość rodziny biologicznej

Definicja terminu „rodzina biologiczna” podana dla tematu „Pozycja w rodzinie biologicznej” ma zastosowanie także do tematu „Wielkość rodziny biologicznej”.

Wielkość rodziny biologicznej			SFN.
0.	Ogółem		0.
1.	2 osoby		1.
2.	3–5 osób		2.
	2.1.	3 osoby	2.1.
	2.2.	4 osoby	2.2.

Wielkość rodziny biologicznej			SFN.
	2.3.	5 osób	2.3.
3.	6 i więcej osób		3.
	3.1.	6–10 osób	3.1.
	3.2.	11 i więcej osób	3.2.

Poziomy i kategorie podziału w ramach tematu „Wielkość rodziny biologicznej” służą do podziału grupy „rodzin biologicznych” i wszelkich podgrup.

Temat: Pozycja osoby w gospodarstwie domowym

Do wyodrębnienia prywatnych gospodarstw domowych państwa członkowskie stosują kryterium „wspólnego utrzymywania się” lub, gdy jest to niemożliwe, koncepcję „jednostki mieszkaniowej”.

1. Kryterium wspólnego utrzymywania się (tzw. koncepcja ekonomiczna)

Gospodarstwo domowe zdefiniowane zgodnie z kryterium wspólnego utrzymywania się to:

- jednoosobowe gospodarstwo domowe, to jest osoba, która mieszka sama w odrębnym mieszkaniu lub która zajmuje, jako sublokator, osobny pokój (pokoje) w mieszkaniu, lecz nie tworzy z innymi mieszkańcami tego mieszkania wieloosobowego gospodarstwa domowego, zdefiniowanego poniżej; lub
- wieloosobowe gospodarstwo domowe, tj. grupa dwóch lub większej liczby osób, które wspólnie zajmują całość lub część mieszkania oraz wspólnie zaspokajają swoje potrzeby żywnościowe i inne podstawowe potrzeby życiowe. Członkowie grupy mogą w większym lub mniejszym zakresie łączyć swoje dochody.

2. Koncepcja jednostki mieszkaniowej

Zgodnie z koncepcją jednostki mieszkaniowej wszystkie osoby mieszkające w jednym mieszkaniu są uważane za członków tego samego gospodarstwa domowego, a więc w jednym zamieszkanym mieszkaniu jest jedno gospodarstwo domowe. Zatem według koncepcji jednostki mieszkaniowej liczba zamieszkaných mieszkań jest równa liczbie zajmujących je gospodarstw domowych, a lokalizacja mieszkań i gospodarstw domowych jest identyczna.

Kategoria „Osoby mieszkające w prywatnym gospodarstwie domowym” obejmuje „Osoby w rodzinie biologicznej” (HST.M i HST.H.1.1.) i „Osoby poza rodziną biologiczną” (HST.M i HST.H 1.2.). Kategoria „Osoby w rodzinie biologicznej” obejmuje wszystkie osoby należące do prywatnego gospodarstwa domowego, w którym znajduje się rodzina biologiczna, której są członkami. Do „Osób poza rodziną biologiczną” zaliczają się osoby należące do nierodzinnych gospodarstw domowych lub do rodzinnych gospodarstw domowych, jeżeli nie są członkami żadnej rodziny biologicznej w tym gospodarstwie domowym.

Nierodzinne gospodarstwo domowe może być jednoosobowym gospodarstwem domowym (osoba „mieszkająca samotnie” (HST.H.1.2.1.)) lub wieloosobowym gospodarstwem domowym bez żadnej rodziny biologicznej. Kategoria osób „mieszkających z innymi osobami” (HST.H.1.2.2.) obejmuje osoby mieszkające w wieloosobowym gospodarstwie domowym bez żadnej rodziny biologicznej lub w rodzinnym gospodarstwie domowym, nie będąc członkiem żadnej rodziny biologicznej w tym gospodarstwie domowym.

Zinstytucjonalizowane gospodarstwo domowe składa się z osób, którym schronienie i utrzymanie zapewnia jakaś instytucja. Pod pojęciem instytucji należy rozumieć podmiot prawny, którego celem jest zapewnienie długoterminowego zamieszkania i świadczenie usług pewnej grupie osób. W instytucjach znajdują się zazwyczaj wspólne pomieszczenia dzielone przez mieszkańców (łazienki, salony, stołówki, sypialnie itp.).

„Osoby bezdomne” (HST.M.2.2 i HST.H.2.2.) to osoby mieszkające na ulicy bez schronienia kwalifikującego się jako pomieszczenie mieszkalne (całkowita bezdomność) lub osoby często przemieszczające się między miejscami tymczasowego zamieszkania (częściowa bezdomność).

Pozycja osoby w gospodarstwie domowym		HST.L.	HST.M.	HST.H.
0.	Ogółem	0.	0.	0.
1.	Osoby w prywatnym gospodarstwie domowym	1.	1.	1.
	1.1.		1.1.	1.1.
	Osoby w rodzinie biologicznej			

Pozycja osoby w gospodarstwie domowym			HST.L.	HST.M.	HST.H.
1.2.	Osoby poza rodziną biologiczną			1.2.	1.2.
	1.2.1.	Mieszkające samotnie			1.2.1.
	1.2.2.	Mieszkające z innymi osobami			1.2.2.
1.3.	Osoby mieszkające w prywatnym gospodarstwie domowym, kategoria nieustalona			1.3.	1.3.
2.	Osoby niemieszkające w prywatnym gospodarstwie domowym		2.	2.	2.
	2.1.	Osoby w zinstytucjonalizowanym gospodarstwie domowym		2.1.	2.1.
	2.2.	Osoby niemieszkające w prywatnym gospodarstwie domowym (w tym osoby bezdomne), nieustalona kategoria		2.2.	2.2.

Poziomy i kategorie podziału w ramach tematu „Pozycja osoby w gospodarstwie domowym” służą do podziału wszelkich grup i podgrup odnoszących się do osób.

Temat: Typ gospodarstwa domowego

Specyfikacje dotyczące pojęcia gospodarstwa domowego podane dla tematu „Pozycja w gospodarstwie domowym” mają zastosowanie także do tematu „Rodzaj gospodarstwa domowego”.

Kategoria „Gospodarstwa domowe par” obejmuje gospodarstwa domowe par małżeńskich, gospodarstwa domowe par pozostających w zarejestrowanych związkach partnerskich oraz gospodarstwa domowe par w związkach kohabitacyjnych.

Typ gospodarstwa domowego			TPH.L.	TPH.H.
0.	Ogółem		0.	0.
1.	Nierodzinne gospodarstwa domowe		1.	1.
	1.1.	Jednoosobowe gospodarstwa domowe	1.1.	1.1.
	1.2.	Wieloosobowe gospodarstwa domowe	1.2.	1.2.
2.	Jednorodzinne gospodarstwa domowe		2.	2.
	2.1.	Gospodarstwa domowe par		2.1.
	2.1.1.	Pary bez wspólnie zamieszkujących dzieci		2.1.1.
	2.1.2.	Pary z co najmniej jednym wspólnie zamieszkującym dzieckiem poniżej 25 roku życia		2.1.2.
	2.1.3.	Pary, w których najmłodszy(-a) wspólnie zamieszkujący(-a) syn/córka ma co najmniej 25 lat		2.1.3.
	2.2.	Gospodarstwa domowe samotnych ojców		2.2.
	2.2.1.	Gospodarstwa domowe samotnych ojców z co najmniej jednym wspólnie zamieszkującym dzieckiem poniżej 25 roku życia		2.2.1.
	2.2.2.	Gospodarstwa domowe samotnych ojców, których najmłodszy(-a) wspólnie zamieszkujący(-a) syn/córka ma co najmniej 25 lat		2.2.2.

Typ gospodarstwa domowego			TPH.L.	TPH.H.
2.3.	Gospodarstwa domowe samotnych matek			2.3.
	2.3.1.	Gospodarstwa domowe samotnych matek z co najmniej jednym wspólnie zamieszkującym dzieckiem poniżej 25 roku życia		2.3.1.
	2.3.2.	Gospodarstwa domowe samotnych matek, których najmłodszy(-a) wspólnie zamieszkujący(-a) syn/córka ma co najmniej 25 lat		2.3.2.
3.	Gospodarstwa domowe dwóch lub większej liczby rodzin		3.	3.

Poziomy i kategorie podziału w ramach tematu „Typ gospodarstwa domowego” służą do podziału grupy „gospodarstw domowych” i wszelkich podgrup.

Temat: Wielkość gospodarstwa domowego

Specyfikacje dotyczące pojęcia gospodarstwa domowego podane dla tematu „Pozycja w gospodarstwie domowym” mają zastosowanie także do tematu „Wielkość gospodarstwa domowego”.

Wielkość gospodarstwa domowego			SPH.
0.	Ogółem		0.
1.	1 osoba		1.
2.	2 osoby		2.
3.	3–5 osób		3.
	3.1.	3 osoby	3.1.
	3.2.	4 osoby	3.2.
	3.3.	5 osób	3.3.
4.	6–10 osób		4.
5.	11 lub więcej osób		5.

Poziomy i kategorie podziału w ramach tematu „Wielkość gospodarstwa domowego” służą do podziału grupy „prywatnych gospodarstw domowych” i wszelkich podgrup.

Temat: Warunki mieszkaniowe

Temat „Warunki mieszkaniowe” obejmuje całą ludność i dotyczy zamieszkanego pomieszczenia, w którym osoba mieszka w momencie przeprowadzania spisu. Dotyczy to wszystkich osób zamieszkujących różne rodzaje pomieszczeń mieszkalnych lub nie posiadających miejsca zamieszkania i przebywających czasowo w pewnego rodzaju pomieszczeniach mieszkalnych, jak też osób pozbawionych dachu nad głową, nocujących pod gołym niebem lub w schroniskach w momencie przeprowadzania spisu.

Mieszkańcy to osoby mieszkające w miejscach wymienionych w danej kategorii.

„Mieszkania konwencjonalne” to strukturalnie wyodrębnione i niezależne pomieszczenia o stałej lokalizacji, przeznaczone do stałego zamieszkania przez ludzi, które w dniu referencyjnym są:

- a) zamieszkane,
- b) niezamieszkane, lub
- c) przeznaczone do użytku sezonowego lub jako tzw. „drugie mieszkania”.

„Wyodrębniony” oznacza otoczony ścianami i przykryty dachem lub sufitem w sposób umożliwiający odizolowanie się jednej lub kilku osób. Przez „niezależny” rozumie się taki, do którego jest bezpośredni dostęp z ulicy, klatki schodowej, korytarza, galerii lub z podwórza.

„Inne pomieszczenia mieszkalne” to chaty, szałas, szopy, baraki, przyczepy kempingowe, barki mieszkalne, stodoły, młyny, jaskinie i wszelkie inne schronienia używane do mieszkania przez ludzi w momencie przeprowadzania spisu, bez względu na to, czy są przeznaczone do zamieszkania przez ludzi.

„Obiekty zbiorowego zakwaterowania” to pomieszczenia przeznaczone do zamieszkania przez duże grupy osób lub kilka gospodarstw domowych, używane jako miejsce zamieszkania przez co najmniej jedną osobę w momencie przeprowadzania spisu.

„Pomieszczenia mieszkalne” dzielą się na „zamieszkałe mieszkania konwencjonalne”, „inne pomieszczenia mieszkalne” i „obiekty zbiorowego zakwaterowania”. „Pomieszczenie mieszkalne” musi być miejscem zamieszkania co najmniej jednej osoby.

Na „mieszkania” składa się suma „zamieszkałych mieszkań konwencjonalnych” i „innych pomieszczeń mieszkalnych”.

Bezdomnymi (osobami niemającymi miejsca zamieszkania w żadnej kategorii pomieszczeń mieszkalnych) są osoby mieszkające na ulicy bez schronienia kwalifikującego się jako pomieszczenie mieszkalne (całkowita bezdomność) lub osoby często przemieszczające się między miejscami tymczasowego zamieszkania (częściowa bezdomność).

Warunki mieszkaniowe		HAR.
0.	Ogółem	0.
1.	Mieszkańcy mieszkań konwencjonalnych lub obiektów zbiorowego zakwaterowania	1.
	1.1. Mieszkańcy mieszkań konwencjonalnych	1.1.
	1.2. Mieszkańcy obiektów zbiorowego zakwaterowania	1.2.
2.	Mieszkańcy innych pomieszczeń mieszkalnych i bezdomni	2.
3.	Nieustalone	3.

Poziomy i kategorie podziału w ramach tematu „Warunki mieszkaniowe” służą do podziału wszelkich grup i podgrup odnoszących się do osób.

Temat: Tytuł prawny do zajmowanego mieszkania

Temat „Tytuł prawny do zajmowanego mieszkania” dotyczy zasad, według których prywatne gospodarstwo domowe zamieszkuje całe mieszkanie lub jego część.

Gospodarstwa domowe spłacające kredyt hipoteczny zabezpieczony mieszkaniem, w którym mieszkają, lub kupujące swoje mieszkanie na innych zasadach finansowych związanych ze spłatą rozłożoną w czasie klasyfikuje się w kategorii „Gospodarstwa domowe, w których przynajmniej jeden członek jest właścicielem całości lub części mieszkania” (TSH.1.).

Gospodarstwa domowe, w których przynajmniej jeden członek jest właścicielem mieszkania i w których przynajmniej jeden członek jest najemcą całego lub części mieszkania, klasyfikuje się w kategorii „Gospodarstwa domowe, w których przynajmniej jeden członek jest właścicielem całości lub części mieszkania” (TSH.1.).

Tytuł prawny do zajmowanego mieszkania		TSH.
0.	Ogółem	0.
1.	Gospodarstwa domowe, w których przynajmniej jeden członek jest właścicielem całości lub części mieszkania	1.
2.	Gospodarstwa domowe, w których przynajmniej jeden członek jest najemcą całości lub części mieszkania (i którego żaden inny członek nie jest właścicielem)	2.
3.	Gospodarstwa domowe zajmujące całe mieszkanie lub jego część na podstawie innego tytułu prawnego	3.
4.	Nieustalony	4.

Poziomy i kategorie podziału w ramach tematu „Tytuł prawny do zajmowanego mieszkania” służą do podziału grupy „prywatnych gospodarstw domowych” i wszelkich podgrup.

Temat: Rodzaje pomieszczeń mieszkalnych

Pomieszczeniem mieszkalnym jest mieszkanie będące miejscem zamieszkania jednej lub większej liczby osób. Terminy „mieszkania konwencjonalne”, „inne pomieszczenia mieszkalne” i „obiekty zbiorowego zakwaterowania” definiuje się tak samo, jak w ramach tematu „Warunki mieszkaniowe”.

Rodzaje pomieszczeń mieszkalnych		TLQ.
0.	Ogółem	0.
1.	Zamieszkane mieszkania konwencjonalne	1.
2.	Inne pomieszczenia mieszkalne	2.
3.	Obiekty zbiorowego zakwaterowania	3.
4.	Nieustalone	4.

Poziomy i kategorie podziału w ramach tematu „Rodzaje pomieszczeń mieszkalnych” służą do podziału grupy „pomieszczeń mieszkalnych” i wszelkich podgrup.

Temat: Stan zamieszkania mieszkania konwencjonalnego

„Zamieszkane mieszkania konwencjonalne” to mieszkania konwencjonalne będące miejscem zamieszkania jednej lub większej liczby osób w momencie przeprowadzania spisu. „Niezamieszkane mieszkania konwencjonalne” to mieszkania konwencjonalne niebędące miejscem zamieszkania żadnej osoby w momencie przeprowadzania spisu.

Mieszkania przeznaczone do użytku sezonowego lub jako tzw. „drugie mieszkania”, mieszkania stale niezamieszkane oraz mieszkania konwencjonalne, w których obecne są osoby nieuwzględnione w spisie, klasyfikuje się w kategorii „Niezamieszkane mieszkania konwencjonalne” (OCS.2.).

Stan zamieszkania tradycyjnego (konwencjonalnego) mieszkania		OCS.
0.	Ogółem	0.
1.	Zamieszkane mieszkania konwencjonalne	1.
2.	Niezamieszkane mieszkania konwencjonalne	2.
3.	Nieustalony	3.

Poziomy i kategorie podziału w ramach tematu „Stan zamieszkania tradycyjnego (konwencjonalnego) mieszkania” służą do podziału grupy „mieszkań konwencjonalnych” i wszelkich podgrup.

Temat: Forma własności (tytuł prawny, zgodnie z którym mieszkanie jest zajmowane)

Temat „Forma własności” dotyczy własności mieszkania, nie zaś gruntu, na którym znajduje się to mieszkanie. Celem jest wykazanie tytułu prawnego, zgodnie z którym mieszkanie jest zajmowane.

„Mieszkania zamieszkiwane przez właściciela” to mieszkania, których co najmniej jeden mieszkaniec jest właścicielem całego lub części mieszkania.

„Mieszkania wynajęte” to mieszkania, których co najmniej jeden mieszkaniec płaci czynsz najmu za to mieszkanie, a żaden z mieszkańców nie jest właścicielem ani części, ani całości mieszkania.

Niezamieszkane mieszkania konwencjonalne klasyfikuje się w kategorii „Nie dotyczy” (OWS.5.).

Forma własności		OWS.
0.	Ogółem	0.
1.	Mieszkania zamieszkiwane przez właścicieli	1.
2.	Mieszkania wynajęte	2.

Forma własności		OWS.
3.	Mieszkania, do których przysługuje inna forma własności	3.
4.	Nieustalona	4.
5.	Nie dotyczy	5.

Poziomy i kategorie podziału w ramach tematu „Forma własności” służą do podziału grupy „mieszkań konwencjonalnych” i wszelkich podgrup.

Temat: Liczba mieszkających osób

Liczba osób mieszkających w mieszkaniu to liczba osób, dla których mieszkanie to jest miejscem zamieszkania.

Liczba mieszkających osób			NOC.	
0.	Ogółem		0.	
1.	1 osoba		1.	
2.	2 osoby		2.	
3.	3–5 osób		3.	
	3.1.	3 osoby	3.1.	
	3.2.	4 osoby	3.2.	
	3.3.	5 osób	3.3.	
4.	6 i więcej osób		4.	
	4.1.	6–10 osób	4.1.	
		4.1.1.	6 osób	4.1.1.
		4.1.2.	7 osób	4.1.2.
		4.1.3.	8 osób	4.1.3.
		4.1.4.	9 osób	4.1.4.
		4.1.5.	10 osób	4.1.5.
	4.2.	11 lub więcej osób	4.2.	

Poziomy i kategorie podziału w ramach tematu „Liczba mieszkających osób” służą do podziału grupy „zamieszkane mieszkania konwencjonalne” i wszelkich podgrup.

Temat: Powierzchnia użytkowa lub liczba izb w mieszkaniu

Przez powierzchnię użytkową rozumie się:

- powierzchnię podłóg mierzoną wewnątrz ścian zewnętrznych, z wyłączeniem nie nadających się do zamieszkania piwnic i strychów oraz, w budynkach wielomieszkaniowych, wszystkich części wspólnych; lub
- łączną powierzchnię podłóg w izbach mieszczących się w definicji „izby”.

Przez „izbę” rozumie się przestrzeń w mieszkaniu ograniczoną ścianami od podłogi do sufitu lub dachu, o rozmiarach wystarczających, by pomieścić łóżko dla dorosłej osoby (co najmniej 4 metry kwadratowe) i mającą na większej części powierzchni wysokość do sufitu wynoszącą co najmniej 2 metry.

Państwa członkowskie podają „powierzchnię użytkową”, lub, jeśli to niemożliwe, „liczbę izb”.

Powierzchnia użytkowa		UFS.
0.	Ogółem	0.
1.	Poniżej 30 metrów kwadratowych	1.
2.	30 metrów kwadratowych i większa, ale poniżej 40 metrów kwadratowych	2.
3.	40 metrów kwadratowych i większa, ale poniżej 50 metrów kwadratowych	3.
4.	50 metrów kwadratowych i większa, ale poniżej 60 metrów kwadratowych	4.
5.	60 metrów kwadratowych i większa, ale poniżej 80 metrów kwadratowych	5.
6.	80 metrów kwadratowych i większa, ale poniżej 100 metrów kwadratowych	6.
7.	100 metrów kwadratowych i większa, ale poniżej 120 metrów kwadratowych	7.
8.	120 metrów kwadratowych i większa, ale poniżej 150 metrów kwadratowych	8.
9.	150 metrów kwadratowych i większa	9.
10.	Nieustalona	10.

Poziomy i kategorie podziału w ramach tematu „Powierzchnia użytkowa” służą do podziału grupy „mieszkania konwencjonalne” i wszelkich podgrup.

Liczba izb		NOR.
0.	Ogółem	0.
1.	1 izba	1.
2.	2 izby	2.
3.	3 izby	3.
4.	4 izby	4.
5.	5 izb	5.
6.	6 izb	6.
7.	7 izb	7.
8.	8 izb	8.
9.	9 izb i więcej	9.
10.	Nieustalona	10.

Poziomy i kategorie podziału w ramach tematu „Liczba izb” służą do podziału grupy „mieszkań konwencjonalnych” i wszelkich podgrup.

Temat: Norma gęstości zaludnienia

Temat „Gęstość zaludnienia” dotyczy stosunku powierzchni użytkowej w metrach kwadratowych (lub liczby izb) do liczby mieszkających osób zdefiniowanej w ramach tematu „Liczba mieszkających osób”. Państwa członkowskie gęstość zaludnienia w odniesieniu do „powierzchni użytkowej”, lub, jeśli to niemożliwe, w odniesieniu do „liczby izb”.

Gęstość zaludnienia (powierzchnia użytkowa)		DFS.
0.	Ogółem	0.
1.	Poniżej 10 metrów kwadratowych na jednego mieszkańca	1.
2.	10 metrów kwadratowych i większa, ale poniżej 15 metrów kwadratowych – na jednego mieszkańca	2.
3.	15 metrów kwadratowych i większa, ale poniżej 20 metrów kwadratowych – na jednego mieszkańca	3.
4.	20 metrów kwadratowych i większa, ale poniżej 30 metrów kwadratowych – na jednego mieszkańca	4.
5.	30 metrów kwadratowych i większa, ale poniżej 40 metrów kwadratowych – na jednego mieszkańca	5.
6.	40 metrów kwadratowych i większa, ale poniżej 60 metrów kwadratowych – na jednego mieszkańca	6.
7.	60 metrów kwadratowych i większa, ale poniżej 80 metrów kwadratowych – na jednego mieszkańca	7.
8.	80 metrów kwadratowych i większa – na jednego mieszkańca	8.
9.	Nieustalona	9.

Poziomy i kategorie podziału w ramach tematu „Gęstość zaludnienia (powierzchnia użytkowa)” służą do podziału grupy „zamieszkałe mieszkania konwencjonalne” i wszelkich podgrup.

Gęstość zaludnienia (liczba izb)		DRM.
0.	Ogółem	0.
1.	Poniżej 0,5 izby na jednego mieszkańca	1.
2.	0,5 do mniej niż 1,0 izby na jednego mieszkańca	2.
3.	1,0 do mniej niż 1,25 izby na jednego mieszkańca	3.
4.	1,25 do mniej niż 1,5 izby na jednego mieszkańca	4.
5.	1,5 do mniej niż 2,0 izby na jednego mieszkańca	5.
6.	2,0 do mniej niż 2,5 izby na jednego mieszkańca	6.
7.	2,5 do mniej niż 3,0 izby na jednego mieszkańca	7.
8.	3,0 izby na jednego mieszkańca i więcej	8.
9.	Nieustalona	9.

Poziomy i kategorie podziału w ramach tematu „Gęstość zaludnienia (liczba izb)” służą do podziału grupy „zamieszkałych mieszkań konwencjonalnych” i wszelkich podgrup.

Temat: System zaopatrzenia w wodę

Uznaje się, że w przypadku niektórych państw członkowskich, w których istnieją dane pochodzące z poprzednich spisów powszechnych, źródeł danych administracyjnych lub danych pochodzących z badania próby, można przyjąć, że w praktyce wszystkie mieszkania konwencjonalne posiadają „Wodociąg w konwencjonalnym mieszkaniu”. W związku z tym dla tych państw członkowskich wszystkie mieszkania konwencjonalne mogą być objęte kodem WSS.1 – „Wodociąg w konwencjonalnym mieszkaniu”. Jeśli państwa członkowskie przyjmą tę opcję, poświadczą to założenie i wyjaśnią je w metadanych.

System zaopatrzenia w wodę		WSS.
0.	Ogółem	0.
1.	Wodociąg w konwencjonalnym mieszkaniu	1.
2.	Brak wodociągu w konwencjonalnym mieszkaniu	2.
3.	Nieustalone	3.

Poziomy i kategorie podziału w ramach tematu „System zaopatrzenia w wodę” służą do podziału grupy „konwencjonalnych mieszkań” i wszelkich podgrup.

Temat: Toaleta

Uznaje się, że w przypadku niektórych państw członkowskich, w których istnieją dane pochodzące z poprzednich spisów powszechnych, źródeł danych administracyjnych lub danych pochodzących z badania próby, można przyjąć, że w praktyce wszystkie mieszkania konwencjonalne posiadają „Toaletę”. W związku z tym dla tych państw członkowskich wszystkie mieszkania konwencjonalne mogą być objęte kodem TOI.1 – „Toaleta spłukiwana w konwencjonalnym mieszkaniu”. Jeśli państwa członkowskie przyjmą tę opcję, poświadczą to założenie i wyjaśnią je w metadanych.

Toaleta		TOI.
0.	Ogółem	0.
1.	Toaleta spłukiwana w konwencjonalnym mieszkaniu	1.
2.	Brak toalety spłukiwanej w konwencjonalnym mieszkaniu	2.
3.	Nieustalone	3.

Poziomy i kategorie podziału w ramach tematu „Toaleta” służą do podziału grupy „konwencjonalnych mieszkań” i wszelkich podgrup.

Temat: Łazienka

Przez łazienkę rozumie się wszelkie urządzenia przeznaczone do mycia całego ciała, w tym prysznic.

Uznaje się, że w przypadku niektórych państw członkowskich, w których istnieją dane pochodzące z poprzednich spisów powszechnych, źródeł danych administracyjnych lub danych pochodzących z badania próby, można przyjąć, że w praktyce wszystkie mieszkania konwencjonalne posiadają „Łazienkę”. W związku z tym dla tych państw członkowskich wszystkie mieszkania konwencjonalne mogą być objęte kodem BAT.1 – „Wanna lub prysznic zainstalowane w konwencjonalnym mieszkaniu”. Jeśli państwa członkowskie przyjmą tę opcję, poświadczą to założenie i wyjaśnią je w metadanych.

Łazienka		BAT.
0.	Ogółem	0.
1.	Wanna lub prysznic zainstalowane na stałe w konwencjonalnym mieszkaniu	1.
2.	Brak wanny lub prysznica zainstalowanych na stałe w konwencjonalnym mieszkaniu	2.
3.	Nieustalone	3.

Poziomy i kategorie podziału w ramach tematu „Łazienka” służą do podziału grupy „konwencjonalnych mieszkań” i wszelkich podgrup.

Temat: Typ ogrzewania

Uważa się, że konwencjonalne mieszkanie jest ogrzewane centralnie, jeżeli ogrzewanie zapewnione jest przez komunalny zakład ogrzewania lub z instalacji grzewczej zamontowanej w budynku lub w konwencjonalnym mieszkaniu, bez względu na źródło energii.

Uznaje się, że w przypadku niektórych państw członkowskich, w których istnieją dane pochodzące z poprzednich spisów powszechnych, źródła danych administracyjnych lub danych pochodzących z badania próby, można przyjąć, że w praktyce wszystkie mieszkania konwencjonalne posiadają „Centralne ogrzewanie”. W związku z tym dla tych państw członkowskich wszystkie mieszkania konwencjonalne mogą być objęte kodem TOH.1 – „Centralne ogrzewanie”. Jeśli państwa członkowskie przyjmą tę opcję, poświadczą to założenie i wyjaśnią je w metadanych.

Typ ogrzewania		TOH.
0.	Ogółem	0.
1.	Centralne ogrzewanie	1.
2.	Brak centralnego ogrzewania	2.
3.	Nieustalony	3.

Poziomy i kategorie podziału w ramach tematu „Typ ogrzewania” służą do podziału grupy „mieszkań konwencjonalnych” i wszelkich podgrup.

Temat: Mieszkania według typu budynku

Temat „Mieszkania według typu budynku” dotyczy liczby mieszkań w budynku, w którym znajduje się mieszkanie.

Za budynek niemieszkalny uważa się budynek, którego przeznaczenie jest przede wszystkim niemieszkalne (budynek handlowy, biurowy, fabryka) lecz znajduje się w nim bardzo niewiele mieszkań, np. mieszkanie dla stróża posiadłości lub mieszkanie pracownicze.

Mieszkania według typu budynku		TOB.
0.	Ogółem	0.
1.	Mieszkania konwencjonalne w budynkach mieszkalnych	1.
	1.1. Mieszkania konwencjonalne w budynkach jednomieszkaniowych	1.1.
	1.2. Mieszkania konwencjonalne w budynkach dwumieszkaniowych	1.2.
	1.3. Mieszkania konwencjonalne w budynkach o trzech i większej liczbie mieszkań	1.3.
2.	Mieszkania konwencjonalne w budynkach niemieszkalnych	2.
3.	Nieustalone	3.

Poziomy i kategorie podziału w ramach tematu „Mieszkania według typu budynku” służą do podziału grupy „mieszkań konwencjonalnych” i wszelkich podgrup.

Temat: Mieszkania według okresu wybudowania

Temat „Mieszkania według okresu wybudowania” odnosi się do roku, w którym zakończono budowę budynku, w którym znajduje się mieszkanie.

Mieszkania według okresu wybudowania		POC.
0.	Ogółem	0.
1.	Przed 1919 r.	1.
2.	1919–1945 r.	2.
3.	1946–1960 r.	3.

Mieszkania według okresu wybudowania		POC.
4.	1961–1980 r.	4.
5.	1981–2000 r.	5.
6.	2001–2010 r.	6.
7.	2011–2015 r.	7.
8.	2016 r. i później	8.
9.	Nieustalone	9.

Poziomy i kategorie podziału w ramach tematu „Mieszkania według okresu wybudowania” służą do podziału grupy „mieszkań konwencjonalnych” i wszelkich podgrup.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/544**z dnia 22 marca 2017 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 marca 2017 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA
Dyrektor Generalny

Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	EG	288,4
	IL	234,5
	MA	112,2
	TR	106,7
	ZZ	185,5
0707 00 05	EG	241,9
	TR	184,3
	ZZ	213,1
0709 93 10	MA	47,3
	TR	153,5
	ZZ	100,4
0805 10 22, 0805 10 24, 0805 10 28	EG	46,2
	IL	80,3
	MA	49,4
	TN	55,3
	TR	70,9
	ZA	92,1
	ZZ	65,7
0805 50 10	AR	45,3
	TR	66,0
	ZZ	55,7
0808 10 80	CL	122,2
	CN	144,8
	ZA	111,8
	ZZ	126,3
0808 30 90	AR	119,4
	CL	135,5
	CN	77,9
	TR	148,9
	ZA	127,6
	ZZ	121,9

(¹) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/545**z dnia 22 marca 2017 r.****ustalające współczynnik akceptacji dla wydawania pozwoleń na wywóz, odrzucające wnioski o pozwolenie na wywóz i zawieszające składanie wniosków o pozwolenie na wywóz pozakwotowego cukru**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7e w związku z jego art. 9 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 139 ust. 1 akapit pierwszy lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 cukier wyprodukowany podczas roku gospodarczego w ilościach przekraczających kwotę, o której mowa w art. 136 tego rozporządzenia, może zostać wywieziony wyłącznie w ramach limitu ilościowego, który ma zostać ustalony przez Komisję.
- (2) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1713 ⁽³⁾ ustala wymienione limity ilościowe.
- (3) Ilości cukru objęte wnioskami o pozwolenie na wywóz przekraczają limit ilościowy określony w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2016/1713. Należy zatem ustalić współczynnik akceptacji dla ilości wnioskowanych w dniach 13–17 marca 2017 r. Wszystkie wnioski o pozwolenie na wywóz cukru złożone po dniu 17 marca 2017 r. należy zatem odrzucić, a składanie wniosków o pozwolenie na wywóz – zawiesić,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Pozwolenia na wywóz pozakwotowego cukru, o które wnioski złożono w dniach 13–17 marca 2017 r., są wydawane dla wnioskowanych ilości pomnożonych przez współczynnik akceptacji w wysokości 66,806961 %.
2. Wnioski o pozwolenie na wywóz pozakwotowego cukru złożone w dniach 20, 21, 22, 23 i 24 marca 2017 r. zostają niniejszym odrzucone.
3. Składanie wniosków o wydanie pozwoleń na wywóz pozakwotowego cukru zawiesza się na okres od dnia 27 marca 2017 r. do dnia 30 września 2017 r.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1713 z dnia 20 września 2016 r. ustalające limit ilościowy dla wywozu pozakwotowego cukru i pozakwotowej izoglukozy na okres do końca roku gospodarczego 2016/2017 (Dz.U. L 258 z 24.9.2016, s. 8).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 marca 2017 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA
Dyrektor Generalny
Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2017/546

z dnia 21 marca 2017 r.

**w sprawie mianowania jednego członka i jednego zastępcy członka Komitetu Regionów
zaproponowanych przez Republikę Federalną Niemiec**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 305,

uwzględniając propozycję rządu Niemiec,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniach 26 stycznia 2015 r., 5 lutego 2015 r. i 23 czerwca 2015 r. Rada przyjęła decyzje (UE) 2015/116 ⁽¹⁾, (UE) 2015/190 ⁽²⁾ i (UE) 2015/994 ⁽³⁾ w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r.
- (2) Jedno stanowisko członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z upływem kadencji Helmutha MARKOVA.
- (3) Jedno stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z mianowaniem Anne QUART członkiem Komitetu Regionów,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Na stanowiska w Komitecie Regionów do końca bieżącej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2020 r., zostają niniejszym mianowane następujące osoby:

a) na stanowisko członka:

— Anne QUART, *Staatssekretärin für Europa und Verbraucherschutz, Ministerium der Justiz und für Europa und Verbraucherschutz des Landes Brandenburg,*

oraz

b) na stanowisko zastępcy członka:

— Stefan LUDWIG, *Mitglied der Landesregierung Brandenburg, Minister der Justiz und für Europa und Verbraucherschutz des Landes Brandenburg.*

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/116 z dnia 26 stycznia 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 20 z 27.1.2015, s. 42).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/190 z dnia 5 lutego 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 31 z 7.2.2015, s. 25).

⁽³⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/994 z dnia 23 czerwca 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 159 z 25.6.2015, s. 70).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 marca 2017 r.

W imieniu Rady
E. SCICLUNA
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2017/547**z dnia 21 marca 2017 r.****w sprawie organizacji czasowego doświadczenia na mocy dyrektywy Rady 2002/56/WE w odniesieniu do bulw sadzeniaków ziemniaka pochodzących z prawdziwych nasion ziemniaka***(notyfikowana jako dokument nr C(2017) 1736)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2002/56/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu sadzoniakami ziemniaków ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 19,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Nowe osiągnięcia w hodowli ziemniaka niosą z sobą nadzieje na znaczące skrócenie czasu trwania programów rozwojowych, zapewniają dostęp do większego zróżnicowania genetycznego i umożliwiają rozwój nowych odmian łączących przydatne cechy.
- (2) Obecnie przyjęte praktyki produkcji sadzoniaków ziemniaka polegają na rozmnażaniu wegetatywnym bulw ziemniaka w kilku pokoleniach. Zmiany, o których mowa w motywie 1, obejmują jednak rozmnażanie ziemniaków za pomocą nasion, tzw. prawdziwych nasion ziemniaka. Praktyki rozmnażania za pomocą prawdziwych nasion ziemniaka umożliwiają znaczne skrócenie czasu potrzebnego do wyprodukowania wystarczającej ilości sadzoniaków ziemniaka dla użytkowników końcowych przy jednoczesnym zmniejszeniu ryzyka akumulacji chorób.
- (3) Ponieważ bulwy pochodzące z prawdziwych nasion ziemniaka nie spełniają obecnie wymogu dotyczącego produkcji zgodnie z przyjętymi praktykami, przewidzianego w art. 2 lit. b) ppkt (i) dyrektywy 2002/56/WE, należy zebrać informacje dotyczące produkcji i wprowadzania do obrotu takich bulw sadzoniaków, aby wiedzieć, jakie normy jakości i kontrole są konieczne do zapewnienia jakości i zdrowia tych bulw sadzoniaków i określenia, na jakim etapie lub w jakich warunkach mogą być one wprowadzane do systemu kwalifikacji. Należy zatem zorganizować czasowe doświadczenie pod nadzorem właściwych organów na podstawie dyrektywy 2002/56/WE w odniesieniu do bulw sadzoniaków pochodzących z prawdziwych nasion ziemniaka.
- (4) Zdrowie, tożsamość i jakość przedmiotowych bulw sadzoniaków zależą od zapewnienia jakości, tożsamości i zdrowia na innowacyjnych początkowych i pośrednich etapach procesu produkcji. Dlatego należy gromadzić i zgłaszać informacje na temat zdrowia, tożsamości i jakości prawdziwych nasion ziemniaka i sadzonek otrzymanych z takich nasion, aby zapewnić zgodność bulw sadzoniaków z wymogami dla sadzoniaków elitarnych lub sadzoniaków kwalifikowanych.
- (5) Dysponujemy niewielką wiedzą na temat zachowania zdrowotności i wystarczającej tożsamości i czystości odmianowej w całym procesie produkcji bulw sadzoniaków pochodzących z prawdziwych nasion ziemniaka. W związku z tym należy gromadzić i zgłaszać odpowiednie informacje. Po kilku latach konieczny może być przegląd zgromadzonych informacji dotyczących tożsamości odmianowej i czystości odmianowej materiału używanego w doświadczeniu, aby zidentyfikować wszelkie potencjalne problemy, które mogą mieć wpływ na identyfikację i jakość tego materiału.
- (6) Państwa członkowskie uczestniczące w doświadczeniu powinny pozwolić na wprowadzanie do obrotu bulw sadzoniaków pochodzących z prawdziwych nasion ziemniaka. W związku z innowacyjnym procesem produkcji należy zwolnić producentów z niektórych wymogów przewidzianych w dyrektywie 2002/56/WE, w szczególności

⁽¹⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 60.

w odniesieniu do minimalnych wielkości takich bulw sadzeniaków przeznaczonych do wprowadzenia do obrotu, aspektów odmianowych, maksymalnej liczby pokoleń na polach oraz obecności wad zewnętrznych.

- (7) W uzupełnieniu do ogólnych warunków przewidzianych w dyrektywie 2002/56/WE należy określić szczególne warunki wprowadzenia do obrotu bulw sadzeniaków objętych doświadczeniem. Warunki te powinny umożliwić zebranie informacji wystarczających do oceny doświadczenia. W związku z tym konieczne jest ustanowienie przepisów dotyczących rejestracji, identyfikowalności, etykietowania, oceny wartości użytkowej oraz sprawozdawczości.
- (8) Biorąc pod uwagę doświadczalny charakter środków przewidzianych w niniejszej decyzji, należy ograniczyć ilość sadzeniaków ziemniaka, które mają być kwalifikowane.
- (9) Aby umożliwić państwom członkowskim sprawdzenie, czy nie przekroczono tej maksymalnej ilości, producenci, którzy w ramach doświadczenia zamierzają produkować sadzeniaki doświadczalne lub sadzić sadzonki, powinni być zobowiązani do deklarowania ilości, które zamierzają wyprodukować lub zasadzić.
- (10) W celu zapoznania się z postępami w doświadczeniu uczestniczące państwa członkowskie powinny każdego roku przedstawiać Komisji i pozostałym państwom członkowskim sprawozdanie zawierające ilości wprowadzone do obrotu. Na zakończenie doświadczenia powinny one przedstawić sprawozdanie końcowe zawierające w szczególności wyniki inspekcji polowych i kontroli poszczególnych partii towaru oraz informacje na temat zdrowia, tożsamości i jakości prawdziwych nasion ziemniaka i sadzonek otrzymanych z takich nasion.
- (11) Aby umożliwić producentom i dostawcom produkcję i wprowadzenie do obrotu wystarczającej ilości bulw sadzeniaków objętych doświadczeniem oraz umożliwić właściwym organom przeprowadzenie kontroli tego materiału i zebranie wystarczającej ilości porównywalnych informacji do przygotowania sprawozdania końcowego, doświadczenie powinno trwać siedem lat, co stanowi maksymalny okres przewidziany w art. 19 dyrektywy 2002/56/WE.
- (12) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

1. Na poziomie unijnym organizuje się czasowe doświadczenie mające na celu ocenę, czy przeprowadzona pod pewnymi warunkami produkcja bulw sadzeniaków wyprodukowanych z młodych roślin otrzymanych z prawdziwych nasion ziemniaka może stanowić ulepszoną alternatywę dla produkcji z sadzeniaków ziemniaka, a tym samym może być uznana za przyjętą praktykę w zakresie zachowania odmiany i zdrowotności przewidzianą w art. 2 lit. b) ppkt (i) dyrektywy 2002/56/WE.
2. Celem doświadczenia jest ocena następujących elementów:
 - a) czy produkcję bulw sadzeniaków, o której mowa w ust. 1, można uznać za przyjętą praktykę w rozumieniu art. 2 lit. b) ppkt (i) dyrektywy 2002/56/WE oraz czy prawdziwe nasiona ziemniaka można uznać za sadzeniaki rozmnożenia wcześniejszego niż sadzeniaki elitarne w rozumieniu art. 2 lit. c) ppkt (i) tej dyrektywy;
 - b) czy dopuszczalne są bulwy sadzeniaków, o których mowa w ust. 1, o wielkości mniejszej niż minimalna wielkość określona w art. 10 ust. 1 dyrektywy 2002/56/WE;
 - c) czy dopuszczalna jest inna liczba pokoleń sadzeniaków elitarnych i sadzeniaków kwalifikowanych niż maksymalna liczba określona w pkt 7 załącznika I do dyrektywy 2002/56/WE;
 - d) czy dopuszczalne są bulwy sadzeniaków, o których mowa w ust. 1, posiadające wyższy odsetek wad zewnętrznych niż maksymalna wartość procentowa określona w pkt 3 załącznika II do dyrektywy 2002/56/WE;
 - e) czy bulwy sadzeniaków, o których mowa w ust. 1, zachowują wystarczającą tożsamość odmianową i czystość odmianową po kilku cyklach rozmnażania wegetatywnego i czy dla takich sadzeniaków dopuszczalne są inne pułapy niż maksymalne wartości procentowe określone dla sadzeniaków elitarnych w pkt 1 lit. b) i dla sadzeniaków kwalifikowanych w pkt 2 lit. b) załącznika I do dyrektywy 2002/56/WE;

- f) czy choroby przenoszone przez nasiona wpływają na jakość sadzeniaków, o których mowa w ust. 1, a jeśli tak, to czy należy określić szczególne wymogi w odniesieniu do tych chorób;
- g) czy konieczne jest wprowadzenie szczególnych wymogów dotyczących identyfikowalności, tożsamości, jakości i zdrowia podczas produkcji prawdziwych nasion ziemniaka i sadzonek otrzymanych z prawdziwych nasion ziemniaka w celu zapewnienia jakości, identyfikacji i zdrowia sadzeniaków, o których mowa w ust. 1; oraz
- h) jaka jest najbardziej odpowiednia ścieżka produkcji od prawdziwych nasion ziemniaka do sadzeniaków kwalifikowanych w warunkach agroklimatycznych panujących w Unii.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- a) „prawdziwe nasiona ziemniaka” oznaczają wyprodukowane w Unii nasiona ziemniaka w sensie botanicznym;
- b) „sadzonki doświadczalne” oznaczają młode rośliny otrzymane w Unii z prawdziwych nasion ziemniaka i przeznaczone do produkcji innych ziemniaków;
- c) „sadzeniaki doświadczalne” oznaczają bulwy ziemniaka otrzymane w Unii z sadzonek doświadczalnych;
- d) „materiał doświadczalny” oznacza prawdziwe nasiona ziemniaka, sadzonki doświadczalne i sadzeniaki doświadczalne.

Artykuł 3

Uczestnictwo państw członkowskich

1. W doświadczeniu może uczestniczyć każde państwo członkowskie.
2. Państwo członkowskie, które decyduje się na uczestnictwo w doświadczeniu (zwane dalej: „uczestniczącym państwem członkowskim”), informuje o swoim uczestnictwie Komisję i pozostałe państwa członkowskie.
3. Uczestniczące państwo członkowskie może w każdej chwili zakończyć uczestnictwo, informując o tym odpowiednio Komisję i pozostałe państwa członkowskie.

Artykuł 4

Urzędowa kwalifikacja i odstępstwa od dyrektywy 2002/56/WE

Do dnia 31 grudnia 2023 r. i w ramach limitu ilościowego, o którym mowa w art. 5, uczestniczące państwa członkowskie mogą urzędowo kwalifikować sadzeniaki doświadczalne jako „sadzeniaki elitarne” lub „sadzeniaki kwalifikowane” zgodnie z odpowiednimi przepisami dyrektywy 2002/56/WE, jeżeli te bulwy sadzeniaków są zgodne z art. 6 i 7 niniejszej decyzji i były hodowane, produkowane lub utrzymywane przez osoby zarejestrowane na podstawie art. 8 niniejszej decyzji, pod warunkiem że te sadzeniaki doświadczalne należą do odmiany, która spełnia jeden z następujących warunków:

- a) jest wymieniona we wspólnym katalogu odmian gatunków roślin rolniczych na podstawie art. 17 dyrektywy Rady 2002/53/WE⁽¹⁾;
- b) została zatwierdzona w innym państwie członkowskim na podstawie art. 3 dyrektywy 2002/53/WE;
- c) przedłożono ważny wniosek o zatwierdzenie tej odmiany na podstawie art. 3 dyrektywy 2002/53/WE.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2002/53/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie Wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych (Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 1).

Do celów akapitu pierwszego sadzeniaki doświadczalne uznaje się za wyprodukowane zgodnie z przyjętymi praktykami w zakresie zachowania odmiany i zdrowotności, o których mowa w art. 2 lit. b) ppkt (i) dyrektywy 2002/56/WE, i uznaje się za wyprodukowane z sadzoniaków rozmnożenia wcześniejszego niż sadzeniaki elitarne, o których mowa w art. 2 lit. c) ppkt (i) tej dyrektywy.

Pkt 1 lit. b) i pkt 2 lit. b) załącznika I oraz pkt 3 załącznika II do dyrektywy 2002/56/WE nie mają zastosowania.

Art. 10 dyrektywy 2002/56/WE nie ma zastosowania do bulw pozyskanych z sadzonek doświadczalnych.

Artykuł 5

Limit ilościowy

Kwalifikacja na podstawie art. 4 w każdym uczestniczącym państwie członkowskim w każdym roku ogranicza się do ilości sadzoniaków doświadczalnych nieprzekraczającej 0,3 % wyprodukowanych sadzoniaków ziemniaka lub maksymalnie 10 hektarów sadzoniaków ziemniaka zasadzonych w danym roku w uczestniczącym państwie członkowskim.

Do dnia 30 kwietnia każdego roku każdy producent zgłasza organowi kwalifikującemu wielkość obszaru, na którym zamierza produkować w danym roku sadzeniaki doświadczalne.

Artykuł 6

Wymagania w zakresie jakości, tożsamości i zdrowia sadzonek doświadczalnych i prawdziwych nasion ziemniaka

Sadzeniaki doświadczalne produkuje się z sadzonek doświadczalnych spełniających wymogi określone w załączniku I sekcja A otrzymanych z prawdziwych nasion ziemniaka pochodzących z płciowego zapylenia krzyżowego spokrewnionych linii rodzicielskich i spełniających wymogi określone w załączniku I sekcja B.

Artykuł 7

Maksymalna liczba pokoleń

W drodze odstępstwa od akapitów pierwszego i drugiego pkt 7 załącznika I do dyrektywy 2002/56/WE maksymalna łączna liczba pokoleń sadzoniaków elitarnych i sadzoniaków kwalifikowanych pochodzących z prawdziwych nasion ziemniaka wynosi cztery.

Pierwszym pokoleniem są bulwy pozyskane z sadzonek doświadczalnych.

Artykuł 8

Rejestracja hodowców, producentów i osób odpowiedzialnych za zachowanie odmian ziemniaków rozmnażanych za pomocą prawdziwych nasion ziemniaka

1. Każde uczestniczące państwo członkowskie prowadzi i aktualizuje rejestr publiczny osób fizycznych lub prawnych, które produkują i wprowadzają na rynek materiał doświadczalny.
2. Osoby, o których mowa w ust. 1, składają do organu kwalifikującego wniosek o włączenie ich do rejestru. Wniosek ten zawiera wszystkie następujące elementy:
 - a) imię i nazwisko lub nazwę, adres i dane kontaktowe;
 - b) nazwę danej odmiany.

Rejestr zawiera te elementy odpowiednio dla każdej osoby.

Artykuł 9

Etykietowanie

Oprócz informacji wymaganych zgodnie z dyrektywą 2002/56/WE pojemniki lub opakowania sadzeniaków doświadczalnych wprowadzonych do obrotu jako sadzeniaki elitarne lub sadzeniaki kwalifikowane opatrzone są etykietą urzędową z oznaczeniem określonym w załączniku II sekcja A.

Do pojemników z sadzonkami doświadczalnymi dołącza się dokument sporządzony przez dostawcę, który zawiera informacje określone w załączniku II sekcja B.

Opakowania prawdziwych nasion ziemniaka są oznakowane etykietą dostawcy z informacjami określonymi w załączniku II sekcja C.

Urzędową etykietę, dokument dołączony do pojemników z sadzonkami doświadczalnymi i etykietę dostawcy wydaje się w co najmniej jednym z języków urzędowych Unii.

Artykuł 10

Identyfikowalność

Uczestniczące państwa członkowskie zapewniają identyfikowalność materiału doświadczalnego.

Dostawca przekazujący materiał doświadczalny innemu dostawcy prowadzi rejestr umożliwiający mu określenie – w odniesieniu do każdej sztuki materiału doświadczalnego – dostawcy, któremu została ona przekazana.

Dostawca, któremu przekazano materiał doświadczalny, prowadzi rejestr umożliwiający mu określenie – w odniesieniu do każdej sztuki materiału doświadczalnego – dostawcy, który ją przekazał.

Dostawcy prowadzą rejestry, o których mowa w niniejszym artykule, do dnia 31 marca 2024 r.

Artykuł 11

Kontrole urzędowe

Organy kwalifikujące uczestniczących państw członkowskich przeprowadzają kontrole urzędowe w odniesieniu do produkcji i wprowadzania do obrotu materiału doświadczalnego. Bez uszczerbku dla art. 23 dyrektywy 2002/56/WE takie kontrole urzędowe obejmują co najmniej:

- a) weryfikację deklaracji ilości, które mają być wyprodukowane, i powiadomień o ilościach wprowadzonych do obrotu;
- b) czystość analityczną, zawartość innych gatunków i zdolność kiełkowania prawdziwych nasion ziemniaka;
- c) spełnianie przez producenta i każdą osobę zajmującą się obrotem materiałem doświadczalnym wymogów określonych w niniejszej decyzji.

Kontrole, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), odbywają się co najmniej raz na rok. Obejmują one kontrole pomieszczeń osób zainteresowanych oraz pola i szklarnie wykorzystywane do produkcji prawdziwych nasion ziemniaka i sadzonek doświadczalnych.

Artykuł 12

Obowiązek powiadamiania i składania sprawozdań

1. Do dnia 28 lutego każdego roku dostawcy powiadamiają odpowiedzialny organ urzędowy w uczestniczącym państwie członkowskim o ilości materiału doświadczalnego, który wprowadzili do obrotu w roku poprzednim. Uczestniczące państwa członkowskie prowadzą rejestr ilości materiału doświadczalnego wprowadzonego do obrotu. Informacje te udostępnia się na żądanie organowi kwalifikującemu.

2. Każde uczestniczące państwo członkowskie w odniesieniu do każdego roku przedstawia Komisji i pozostałym państwom członkowskim, do dnia 31 marca następnego roku, sprawozdanie roczne zawierające informacje, o których mowa w załączniku III, jeżeli informacje te są dostępne. Sprawozdanie to zawiera zawsze informacje dotyczące ilości materiału doświadczalnego wprowadzonego do obrotu oraz, jeśli jest ono znane, państwo członkowskie, dla którego był przeznaczony materiał doświadczalny. Sprawozdanie może obejmować wszelkie inne informacje, które uczestniczące państwo członkowskie uzna za istotne.
3. Każde uczestniczące państwo członkowskie przedstawia Komisji oraz pozostałym państwom członkowskim, do dnia 31 marca 2024 r., sprawozdanie końcowe zawierające informacje, o których mowa w załączniku III. Sprawozdanie to zawiera ocenę warunków doświadczenia oraz, w stosownych przypadkach, zasadności organizacji kolejnego doświadczenia. Sprawozdanie może obejmować wszelkie inne informacje, które uczestniczące państwo członkowskie uzna za istotne w związku z celem doświadczenia.
4. Uczestniczące państwo członkowskie kończące swoje uczestnictwo przed dniem 31 grudnia 2023 r. przedkłada swoje sprawozdanie końcowe do dnia 31 marca roku następującego po zakończeniu uczestnictwa.

Artykuł 13

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 marca 2017 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

WYMOGI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 6

SEKCJA A

Wymogi, jakie muszą spełniać sadzonki doświadczalne

1. Sadzonki są praktycznie wolne od organizmów szkodliwych lub chorób mogących mieć wpływ na jakość lub od oznak lub symptomów takich organizmów szkodliwych lub chorób, które obniżają przydatność, w szczególności od następujących organizmów szkodliwych: *Rhizoctonia solani* Kühn, *Phytophthora infestans* (Mont.) de Bary, *Alternaria solani* Sorauer, *Alternaria alternata* (Fr.) Keissl., *Verticillium dahlia* Kleb., *Verticillium albo-atrum* Reinke & Berthold, wirus liściozwoju ziemniaka, wirus A ziemniaka, wirus M ziemniaka, wirus S ziemniaka, wirus X ziemniaka i wirus Y ziemniaka.
2. Sadzonki są wolne od oznak czarnej nóżki.
3. Sadzonki mają wystarczającą tożsamość odmianową i czystość odmianową.
4. Sadzonki są praktycznie wolne od wad mających wpływ na jakość i użyteczność materiału nasadzeniowego.

SEKCJA B

Wymogi, jakie muszą Spełniać prawdziwe nasiona ziemniaka

1. Nasiona mają wystarczającą tożsamość odmianową i czystość odmianową.
 2. Choroby i szkodliwe organizmy zmniejszające użyteczność nasion są na możliwie najniższym poziomie.
 3. Czystość analityczna, zawartość innych gatunków i zdolność kiełkowania nasion jest wystarczająca, aby zagwarantować ich jakość i użyteczność jako materiału doświadczalnego.
-

ZAŁĄCZNIK II

WYMOGI W ZAKRESIE ETYKIETOWANIA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 9

- A. Oznaczenie, o którym mowa w art. 9 akapit pierwszy, „Bulwy sadzeniaków uzyskane z prawdziwych nasion ziemniaka, czasowe doświadczenie na mocy przepisów i norm UE”.
- B. Informacje, o których mowa w art. 9 akapit drugi:
- 1) oznaczenie: „Czasowe doświadczenie na mocy przepisów i norm UE”;
 - 2) nazwa odpowiedzialnego organu urzędowego i właściwego państwa członkowskiego, w którym wystawiono dokument, lub ich inicjały;
 - 3) numer rejestracyjny lub numer zezwolenia dostawcy;
 - 4) nazwa (imię i nazwisko) producenta;
 - 5) numer referencyjny partii;
 - 6) gatunki, przynajmniej ich nazwy botaniczne;
 7. odmiana;
 - 8) ilość (liczba sadzonek);
 - 9) państwo członkowskie produkcji;
 - 10) oznaczenie „Sadzonki uzyskane z prawdziwych nasion ziemniaka”;
 - 11) zaprawianie, w stosownych przypadkach.
- C. Informacje, o których mowa w art. 9 akapit trzeci:
- 1) oznaczenie: „Czasowe doświadczenie na mocy przepisów i norm UE”;
 - 2) nazwa odpowiedzialnego organu urzędowego i właściwego państwa członkowskiego, w którym wystawiono dokument, lub ich inicjały;
 - 3) nazwa i adres, lub kod rejestracyjny z rejestru publicznego, dostawcy odpowiedzialnego za umieszczenie etykiety;
 - 4) numer referencyjny partii;
 - 5) gatunki, przynajmniej ich nazwy botaniczne;
 - 6) odmiana;
 - 7) państwo członkowskie produkcji;
 - 8) oznaczenie „Prawdziwe nasiona ziemniaka”;
 - 9) zadeklarowana masa netto lub brutto lub zadeklarowana liczba nasion;
 - 10) w przypadku gdy wskazana jest masa oraz użyte są granulowane pestycydy, substancje granulujące lub inne stałe dodatki, rodzaj dodatków oraz przybliżony stosunek pomiędzy masą czystych nasion a masą całkowitą.
-

ZAŁĄCZNIK III

INFORMACJE, KTÓRE NALEŻY ZAMIEŚCIĆ W SPRAWOZDANIU, O KTÓRYM MOWA W ART. 12

1. Liczba osób zarejestrowanych na podstawie art. 8 ust. 1.
 2. Ilość prawdziwych nasion ziemniaka, sadzonek doświadczalnych i sadzeniaków doświadczalnych wprowadzanych do obrotu oraz, w stosownych przypadkach, państwo członkowskie, dla którego prawdziwe nasiona ziemniaka, sadzonki doświadczalne i sadzeniaki doświadczalne były przeznaczone.
 3. Wyniki kontroli prawdziwych nasion ziemniaka pod względem czystości analitycznej, zawartości innych gatunków i zdolności kiełkowania, a także stosowanych metod analizy i tolerancji.
 4. Informacje pomocne w określeniu właściwej wielkości partii i liczebności prób dla prawdziwych nasion ziemniaka, włącznie z opisem metod pobierania próbek nasion i stosowanych tolerancji.
 5. Wyniki kontroli sadzonek doświadczalnych pod względem tożsamości i czystości odmianowej, a także stosowanych metod i tolerancji.
 6. Wyniki kontroli pod względem tożsamości odmianowej i czystości odmianowej bulw i zniekształceń bulw.
 7. Wyniki krajowych badań porównawczych.
 8. Dokonana przez użytkowników ocena zdrowia i jakości sadzeniaków ziemniaka pochodzących z prawdziwych nasion ziemniaka.
 9. Analiza kosztów i korzyści umożliwiająca stwierdzenie, czy produkcja bulw sadzeniaków pochodzących z prawdziwych nasion ziemniaka jest ulepszoną alternatywą dla produkcji sadzeniaków ziemniaka.
-

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL